

PATMOS-SYNNEN

 . . . Då broder Neville gjorde de där pålysningarna, liksom broder Moore sa här om dagen, då han talade om att Herrens Ande kom in. . . Kom in i byggnaden. Han sa: ”Det blev så härligt där inne, att jag trodde, att Borttryckelsen hade kommit, ända tills jag såg mig omkring, jag såg de andra som satt här”, sa han, ”nej, den har inte kommit än, för om – om de fortfarande är här, då vet jag, att jag fortfarande är här.” Så ibland blir Herrens Ande så där god emot oss.

² Vi är så glada för att få ha många vänner, som vi ser i byggnaden. Alltför många för att försöka att nämna dem. Jag råkade bara lägga märke till broder Carpenter, då jag kom in genom dörren, mannen som vigde samman hustrun och mig. Broder Carpenter, han har varit en stor välsignelse för oss här i församlingen, och har varit en välsignelse för oss som predikant och predikar var, nästan var som helst. Och vi är glada för att få ha honom här tillsammans med, å, så många andra.

³ Nu är det en fråga till här, som gavs till mig igår kväll:

Broder Branham, räknas de fem ovisa jungfrurna i Matteus 25 som hedningarnas kvarleva? Jag förstår, att de fem ovisa jungfrurna blev frälsta men måste gå genom den stora vederödoperioden. Är det korrekt? I så fall, vad blir deras slutliga bestämmelseort? Skulle de kunna vara de får, som skiljs från getterna i Matteus 25:33 och 34?

⁴ En ganska bra teolog, enligt vad jag. . . [Tomt ställe på bandet. – Utg.] . . . tror det också, att de är kvarlevan, den sovande jungfrun är den kvarleva, som omtalas i Uppenbarelseboken. Av kvinnans säd, som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd. En kvinna tar ett stycke tyg och lägger ner det. Nåväl, det är nu det hon klipper sitt. . . Rättare sagt, tar sitt mönster och lägger det var hon behagar, på det sätt hon tänker klippa det där. Och det, som hon sedan får över, kallas kvarlevan, men hon väljer att klippa det från en viss plats enligt sitt eget fria tänkande. Men det, som blir över, kallas kvarlevan.

⁵ Om Ni nu vill lägga märke till det, fanns det fem ovisa och fem visa jungfrur. De var jungfrur allesammans, gjorda av samma material. Men genom utväljelse valde Gud Sin Brud genom utväljelse innan världen grundlades, satte deras namn i Livets Bok hos Lammet, som slaktades innan världen grundlades, innan världen någonsin påbörjades, Gud i Sitt sinne, Han som är obegränsad.

⁶ Och vi använder ordet ”predestination” ibland, men det är ett säkert hinder i den här församlingstidsåldern, som vi lever

i. Det var förvisso någonting stort på martyrernas tid, för de trodde det förvisso. Men det har kommit bort ifrån Det nu, till de lagiskas idé, de lagiska som undervisade i församlingen, som kom . . . Vilket var en god sak, för alltsammans hade blivit så calvinistiskt i England, att de inte ens hade väckelsemöten längre, och John Wesley kom och predikade den arminianska läran, som balanserade upp det. Gud kommer alltid att balansera upp det.

⁷ Så den ovisa jungfrun var då den, som inte hade olja i sina lampor, som jag tror kastades ut i det yttre mörkret, där det ska vara gråt, klagan och tandagnisslan. Och om Ni vill jämföra det där, eller Era fotnoter, kommer det att komma raka vägen tillbaka igen till den stora vedermödan. Och jag tror, att de är dessa, som stannar kvar och går igenom den stora vedermödan. Och det är en riktig lektion där, om vi hade tid till att gå in på det. Om Ni . . .

⁸ Kom nu ihåg, att jag först har sagt, när och var Ni än hör på banden: ”De här sakerna är bara enligt det sätt jag tror att de är rätt.” Förstår Ni? Om de nu är fel, så – så vet jag inte, att de är det. Jag . . . Och jag kan bara säga det jag tror. Och jag menar inte att såra någons känslor. Vi måste bara lägga dem åt sidan, då vi kommer in, och så ta det, som har sagts och rannsaka det och se efter, om det verkligen är Skrifterna eller inte. Det är bästa sättet att göra det. Sedan . . . För i en sådan tid, som vi lever i nu, i en nation, där det har plockats ax om och om och om och om igen av alla slags allting, tja, då är det svårt att få människorna att verkligen bara gripa tag i det, liksom det är på en jungfrulig mark. Man talar om det för dem, de tror det, det är så det fortgår.

⁹ Men nu kommer en att komma med *den här* idén, och en kommer att komma med *den här* idén, och vi har omkring drygt niohundra olika samfundsförsamlingar, och var och en (i sin lära) tvärt emot den andra. Och det måste vara någon, som har fel och någon rätt. Så det enda beviset för det är nu att ta tillbaka det till Bibeln, ser Ni, låta Bibeln. Nu lägger folk många gånger till sin egen tolkning. Men vi försöker så gott vi kan, att inte lägga till någon mänsklig tolkning till det. Bara läsa Det som Det är och säga: ”Det är så det är.”

¹⁰ Och så har jag alltid lagt märke till, att om man tar bara det, som Han sa, kommer det att få allting att passa ihop precis exakt rätt i Skriften. Det är nästan som att lägga ett pussel, man måste titta på förebilden, innan man kan få ihop pusslet rätt. Om man inte gör det, har jag alltid sagt, att: ”Ni skulle få en . . . På Din bild skulle Du få en ko, som plockar gräs i toppen på ett träd.” Så det – det skulle bara inte se riktigt ut.

¹¹ Och om vi bara låter Den Helige Ande . . . Vem skrev Bibeln? Den Helige Ande verkade på människor och skrev Bibeln. Så utan Den Helige Ande, hur bra utbildad man än är, kommer

man aldrig att förstå Den. För till och med Jesus tackade Gud, för att Han hade dolt Den för de visa och förståndigas ögon och skulle uppenbara Den för småbarn, som ville lära sig. Och varenda en av lärjungarna var mer eller mindre obildade och olärda män utom en, och det var Paulus. Och Paulus sa, att han måste glömma allt han visste, för att finna Kristus. Så han sa till den korintiska församlingen, att han ”inte kom med människors visdom och charmant tal”, för då skulle deras – deras tro skulle vara på människors visdom, utan han kom till dem i Den Helige Andes kraft och bevisning, så att deras tro skulle vila på Den Helige Andes verk enligt Guds Ord. Och det är det vi försöker att hänga så hårt fast vid just nu, för innan veckan är slut, rättare sagt när veckan är slut, ska Ni få se det, att det är exakt vad som har varit, den där lilla tråden, som kommer ner genom tidsåldern hela vägen.

¹² Tack för att Ni har satt upp tavlan litet högre! Det där ser bättre ut.

¹³ Nu, å, vi . . . Jag önskar, att vi hade haft hela vintern, så vi bara kunde ta hela Uppenbarelsboken och bara gå raka vägen igenom Den. Det är sådana vackra undervisningar där inne. Och jag kommer ihåg, jag antar, att det är tjugo år sedan eller tjugofem, då församlingen ännu var ny, vi började en . . . Tidigt en höst och höll på nästan till nästa höst med att komma igenom Uppenbarelsboken.

¹⁴ Nu minns jag, då vi tog Jobs bok. Å, broder Wright! Jag stannade vid den så länge, att en kvinna till sist skrev och frågade mig, hon sa: ”Broder Branham, kommer Du aldrig att få ner Job från den där askhögen?” Tja, jag försökte få till en poäng, för det var precis det, som allting samlades upp, till det stället. Upp till den stunden, då Herrens Ande kom över honom, då blixten började flamma och åskan mullra, Anden kom över profeten och han fick se Herrens tillkommelse. Och jag ville slå fast det där, det var orsaken till, att jag höll honom på askhögen så länge, så – så vi kunde få till poängen. Och nu kan ju det bli litet tröttsamt för en del. Jag blir nervös också, då jag hör någon gå runt omkring någonting, det ser ut som att han borde gå vidare och slå fast det. Men det kan hända, att Gud avsiktligt leder den personen så.

¹⁵ Tillbaka till den här kvarlevan, nu, innan vi lämnar frågan! Jag hoppas, att jag får det klart. Det här . . . Jag tror uppriktigt, att kvarlevan är utvald av Gud. Jag – jag tror det, att Gud utvalde kvarlevan före världens grundläggning, och har gjort det genom Sitt ”förutvetande”. Inte ordet . . . Ge nu akt på *företbestämmelsen*, ser Ni, för det är ett snålt litet ord bland människorna. Förstår Ni? Men innan världen grundlades, utvalde Gud i Sitt stora, gränslösa sinne Församlingen, utvalde Jesus, utvalde Församlingen och kunde förutsäga i begynnelsen, vad det skulle bli vid änden. Han . . . Om Han är obegränsad,

så finns det ingenting, som Han inte visste. Han kände till varenda loppa, som någonsin skulle finnas på jorden, och hur många gånger den skulle blinka med sina ögon. Det där är nu bara hur . . . Och hur mycket talg den skulle producera, och hur mycket de alla skulle producera tillsammans. Det är obegränsad, det är oändlighet. Man – man . . . Finns bara inget sätt att förklara Den. Och Gud, det är vad Han är, en obegränsad Gud.

16 Så om Ni lägger märke till det, så säger Bibeln, att i den yttersta tiden, att antikrist, som skulle komma på jorden . . .

17 Lyssna nu noga! Det är den enda skavank . . . Jag antar, att han skulle kunna finna miljoner i min. Men beträffande vår dyrbara broder Billy Graham här om dagen, den där berömda predikan, som han predikade förra söndagen, och jag tyckte förvisso, att det var ett budskap i rättan tid. Och . . . Men han sa, att ”Satan bedrar till och med de utvalda”.

18 Nej, Bibeln säger: ”Han skulle bedra de Utvalda om det vore möjligt.” Men det är inte möjligt, för Gud utvalde dem före världens grundläggning. Förstår Ni? Lammet . . . Jesus Kristus var Lammet, som slaktades före världens grundläggning. Då Gud lägger det i Sitt sinne, då Han uttalar detta Ord, kan Det aldrig förändras, Det kan aldrig ändras. För, ser Ni, Han – Han är – Han är obegränsad, och Hans Ord kommer att gå i uppfyllelse.

19 Tänk bara, själva . . . Jorden, som vi sitter på ikväll, är Guds Ord, som har manifesterats. Världen utformades av saker, som inte ens syns. Han sa bara: ”Varde!”, och det blev till. Så lätt det är för denne Gud att hela en sjuk kropp då, om Han kan bygga en skapelse bara genom att säga det. Hans Ord, ser Ni. Om vi bara kunde få tro till att se, vad Hans Ord är! Vi är så jordbundna och så hopgyttrade i vårt sinne, att vi . . . Å, jag vet inte. Vi har fått så många vaccinationer, en spruta från den här och en spruta från den där, och – och det har bara fått oss dithän, att vi är alldeles snurriga. Men om man bara någonsin kunde skaka loss hela saken, komma tillbaka till att veta, att Han är Gud, och Hans Ord kan inte svika mera än Han kan svika. Och om det där Ordet sviker, då sviker Gud. Och Om Gud sviker, då . . . Då är Han inte Gud. Förstår Ni? Så . . . Och kom ihåg, Han kan inte säga en sak *här* och någonting annat *här* borta. Han måste stå fast vid Sitt första beslut, för att vara Gud. Så, vi ha- . . .

20 Och Han har bara bett oss om en enda sak, att tro på det, som Han sa är Sanningen, så ska Han få det att gå i uppfyllelse. Å, så vackert! Du väntade Dig, att någonting spontant skulle ske. Ibland krävs det bara litet grand tro. Det kommer inte att åstadkomma ett mirakel, men om Du håller fast vid det, kommer det att föra Dig ut, stanna bara kvar hos det! Liksom Han sa: ”Senapskornet, det minsta av alla frön.” Men har Ni någonsin lagt märke till, att senap inte blandar sig med någonting. Man kan inte korsa senap med någonting, det korsar sig inte. Och om

Du har tro, bara litet grand tro, som inte korsar sig med någon otro eller någon kyrklighet eller dogmer, så stanna bara kvar hos Gud, stanna bara kvar hos Den, Den kommer att föra Dig raka vägen fram genom dimman, ta Dig med Sig raka vägen ut. Ja! Stanna bara kvar hos den där tron!

²¹ Begynnelsen nu, då Gud... Bibeln säger i Uppenbarelseboken, att: "Antikrist i den yttersta tiden..." Titta nu på de här församlingarna, som allesammans kommer tillsammans! "Antikrist skulle i den yttersta tiden bedra alla, som var på jorden, vilkas namn inte var skrivna i Livets Bok hos Lammet från världens grundläggning." När sattes Ditt namn i Livets Bok? Innan vi någonsin fick en värld, utvaldes Du till att få Den Helige Ande i den här tidsåldern.

²² Jag har förenat mig med Eddie Perronet:

Jag har ankrat min själ i vilans hamn,
För att inte mer segla på de vilda tvivels-haven.
Stormen kan få svepa över det vilda, stormiga
djupet,
Men i Jesus är vi trygga i evighet.

²³ Det finns ingenting, som kan skilja oss (Gud kan inte... Backar inte på Sitt Ord. Och om Han är obegränsad och ger Dig Sin Ande *här* och vet, att Han kommer att förlora Dig *här* nere, vad är det för slags affärer Han håller på med?), om Du inte är bedragen i Din upplevelse, om Du har Den Helige Ande. Men ge akt på, vad Bibeln säger, Efesierbrevet 4:30: "Bedröva inte Guds helige Ande, med vilken Ni är beseglade fram till..." Nästa väckelse? Låter det riktigt? "Ni är beseglade fram till Er återlösnings dag!" Hur länge? Fram till Er återlösning.

²⁴ Man tar en godsvagn, man lastar den på spåret, och då den är fullkomligt lastad... Nu kan de inte stänga den där vagnen än, inspektören måste komma dit. Och han inspekterar och ser efter, om någonting är löst, så att det kommer att skaka. Vagnen kan vara... Godsvagnen är kanske fullastad, men om den har någonting löst i sig, måste man packa om den igen. Och det är det, som är felet, en hel del av oss får inte Den Helige Ande. Då inspektören kommer dit, finner Han en massa lösa ställen, ser Ni, så Han beseglar den inte än.

²⁵ En framstående teolog kom till mig här om dagen, eller inte här om dagen, det var för tre eller fyra år sedan, och han sa: "Jag vill fråga Dig en sak." Han sa: "Abraham trodde Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet."

Jag sa: "Det är sant, riktigt."

Han sa: "Vad mera kunde mannen göra, än att tro?"

Jag sa: "Det var allt han kunde göra."

²⁶ Han sa: "Vart kommer Du då med det här om Den Helige Ande därutöver?" Nu vet Ni, att han var baptist. Och han sa

– han sa: ”Vart kommer Du med den här helige Ande?” Han sa: ”Om mannen tror! Den minut man tror, har man fått Den Helige Ande.”

Jag sa: ”Nej, nej. Nu skapar Du – Du skapar en motsägelse i Skrifterna, Skrifterna säger inte emot Sig själva. Förstår Du? Paulus frågade dem: ’Har Ni fått Den Helige Ande *sedan* Ni kom till tro?’”

Och han sa: ”Nja . . .”

²⁷ Jag sa: ”Det är sant, att Abraham, trons fader, gav . . . Han fick Guds löfte och trodde Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet, men Han gav honom omskärelsens insegel som ett tecken på, att han hade fått sin tro.”

²⁸ Om Han nu aldrig har beseglat Dig med Den Helige Ande än, har Han aldrig tagit emot Din tro på Honom än, Du har några lösa ställen. Förstår Du? Du kanske tror, ja, men det finns en massa lösa ställen. Men då Du får alla de lösa ställena rätt packade, då beseglar Han Dig med Den Helige Ande fram till Din återlösnings dag. Det är Guds bekräftelse på, att Han har tagit emot den tro på Honom, som Du bekände.

²⁹ Abraham bekände sig tro, och Gud sa: ”Jag ska ge Dig ett tecken nu på att Du . . . På att jag har tagit emot Dig.” Och Han gav honom ett omskärelsens tecken.

³⁰ Då Du nu tar emot Kristus som personlig Frälsare och tror på Honom och ber Honom att rensa upp Ditt liv, och då Han sedan kommer tillbaka med Den Helige Ande och ger Dig Den Helige Andes tecken, då är Du besegrad fram till Din återlösning.

³¹ Den här godsvagnen, om den är lös . . . Sedan den är alldeles hoppackad och de stänger den där dörren och sätter en plomb på den, och den är – den är besegrad till sin destination, skulle järnvägsföretagen sätta en i fängelse på livstid, om man bröt den där plomben. De får inte brytas. Den är besegrad till sin destination, för att inte alla efter spåret skulle kunna öppna den och titta in i den och undersöka den och se över den och kasta ut några saker, lägga in några fler saker . Nej, nej!

³² *Den här församlingen* säger, nåja, den där dogmen: ”*Det här är inte bra, det där är inte bra.*” Då Gud ger en Den Helige Ande, avgör det saken! Man vet, var man står, man vet, vad som hände, och man är besegrad hela vägen fram till ens återlösnings dag, ens slutstation för den här jordiska resan. Oj, oj! Det där borde få vem som helst att bara ha tro och lita på Gud, bara ställa sig upp i Den Helige Andes kraft.

³³ De här jungfrurna nu, som inte fick Den Helige Ande, (Kommer Ni ihåg det?) det enda de saknade var olja i sina lampor. Är det riktigt? Bibeln säger, att *oljan* symboliserar ”Den Helige Ande”, det är orsaken till, att vi smörjer de sjuka med olja, osv., för att det är en symbol för Den Helige Ande. Och om – om

nu Den Helige Ande inte kom över dem, hade de Den inte. Och då Han sedan kom, sa de . . . Till de jungfrur, som nu verkligen hade olja, sa . . .

³⁴ Ser Ni, de var där borta i församlingstidsåldern. Det var en del av dem där inne, som var goda människor, men de var inte i stjärnans Ljus, jag menar, med vecken doppad i oljan. Ser Ni, och den var slut. Den hade tagit slut, de hade avskiljt sig. Paulus sa på sin tid: ”De skiljde sig från oss, det såg ut som om de inte hade tron.” Förstår Ni, och så gick de bort ifrån dem: ”De gick ut ifrån oss, för att de inte var av oss.” Det började nu där borta i den tidiga Efesus-tidsåldern, och kommer vidare fram till den här tidsåldern idag. Samma sak i varenda en av de där tidsåldrarna, det som skedde i dem gick vidare in i de här tidsåldrarna här nere. Vi kommer att komma in på det där på djupet om ett litet tag.

³⁵ Lägg nu märke till, att den här jungfrun, ändå gick hon in dit, där det var gråt, klagan och tandagnisslan!

³⁶ Låt mig säga det här, min käre älskande vän! För vanligen i församlingen här, då jag kommer hit, kommer jag bara hit och har ett helbrägdagörelsemöte och ber för de sjuka och ute över landet någonstans. Men det här är den tiden, som jag har sagt Er en lång tid, stoppa Ert samvete i fickan! Nu vill vi – vi vill komma och vara ärliga och sanna mot varandra, för vi är i den yttersta tiden. Ja!

³⁷ Det var nu där, som Ni kära Nazarener och Pilgrim Holiness fick underkänt under helgelsen. Förstår Ni? Visste Ni nu, att Judas Iskariot levde ända fram till samma ställe? Judas trodde på Herren Jesus som Frälsare, tog emot Honom som Frälsare. Och han blev också helgad. Han blev helgad i Johannes 17:17, då Jesus sa: ”Fader, helga dem genom Sanningen, Ditt Ord är Sanningen.” Och Han var Ordet. All right!

³⁸ I Matteus 10 fick de kraft till att hela de sjuka, låta döda uppstå, kasta ut onda andar. Och de gick ut i alla delar av – av landet och kastade ut onda andar och kom tillbaka och fröjdade sig och ropade och prisade Gud. Och Jesus sa till dem: ”Fröjdas inte för att andarna är Er underdåniga, utan fröjdas för att Era namn är i Livets Bok!” Är det riktigt? Och Judas var tillsammans med dem, Judas var tillsammans med dem, men det där var ett år och sex månader innan Jesus någonsin blev korsfäst.

³⁹ Då det nu sedan kom till Pingsten, då Judas skulle få Den Helige Ande osv., visade han färg. Han – han förnekade Jesus och blev en förrädare för Honom. Och det är precis exakt där, som den där anden kom. Raka vägen fram genom Luther, Wesley, förde den där församlingen fram till helgelsen med det jungfruliga livet (kysk, ren, helig, trevlig, de finaste människor man någonsin har mött), men då det kommer till . . . Då de börjar tala i tungor och ta emot Den Helige Ande, då

säger Nazarenerna, Pilgrim Holiness, Free Metodist: ”Det där är djävulen.” Och det är just då, som man hädar Den Helige Ande och stänger sig ute för evigt: ”För vem som helst, som talar ett ord emot Människosonen, ska bli förlåten, men vem som helst, som talar emot Den Helige Ande, ska aldrig bli förlåten.”

⁴⁰ Kom ihåg, att alla lärjungarna talade i tungor! Jesus Kristus dog på korset, medan Han talade i tungor. Mmm. Så om Du inte kan tåla dem här, vara vänlig mot dem här, hur ska det bli där borta? Till dem. . . Om dessa är onda andar, så var de det. Så ser Ni där, var det visade hans färg? Där kommer den där jungfrun, lika ren som resten av dem, ett rent liv. Jag ska ta de gammaldags Nazarenerna, Pilgrim Holiness-församlingarna, som verkligen trodde på helgelse, man kan inte sätta ett finger på deras liv, så rena de kan vara. Det skulle vara en god sak, om vi alla levde på det sättet. Det är riktigt, det måste man.

⁴¹ Nu vet vi, att hos pingstvännerna har vi en massa, som är efterapare. Det är sant. Men precis så länge, som man ser en falsk dollar, vet man, att den gjordes efter en, som är bra, en riktig en. Det är riktigt. Och det finns – det finns en äkta Helig Ande, en riktig En, som talar i tungor och visar tecken och under, och så har det varit allt sedan Pingsten. Så vi måste ha efteraparna. Vi måste ha en ond kvinna, som inte alls är bra, för att få en rejäl kvinna att stråla. Vi måste ha en natt, svart mörker, för att visa, att solljuset är härligt. Det är riktigt. Och man måste vara sjuk, för att njuta av god hälsa. Och det är en för-och-emot-lag, och den är – och det har alltid varit så och kommer alltid att vara så, så länge tiden varar.

Så dit är det nu, som församlingen har flyttat upp sig.

⁴² Sa nu inte Jesus, att: ”I den yttersta tiden”, i Matteus 24, ”att de två andarna skulle vara så väldigt lika, att det skulle bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt”? Mmm. Men den, som var utvald alltifrån jordens grundläggning, har Evtigt Liv. Evtigt Liv, man kan inte bli av med Det. Det är Evtigt, liksom Gud är, man kan inte sluta att existera, mer än Gud skulle kunna sluta att existera. Det är riktigt. För man är en del av Gud, man är en son och dotter till Gud, ens liv har blivit förvandlat och man är en del av Gud, man har Evtigt Liv. Å, jag älskar Honom. Gör inte Ni det?

⁴³ Nu hade någon gett mig en lapp här, bara en liten fråga. Vi ska inte ta alltför mycket tid nu till att besvara den. Och kom ihåg, varenda gång Ni lägger upp en liten fråga, ska jag göra mitt bästa för att komma fram till den, om jag kan. Men det här var en viktig fråga.

Man ville veta, om det var fel för kvinnor att vittna eller att sjunga eller att bära fram budskap i tungor, uttyda budskapen eller en profetia i församlingen.

44 Nej, det är inte fel, det är ett. . . Så länge som det kommer på rätt plats i ordningen. Förstår Ni? Församlingen är i ordning, och bara då. . . Det riktiga, sanna sättet att göra det, är att de, som talar i tungor osv., deras budskap ges före budskapet från predikstolen, aldrig under den tiden. För Den Helige Ande verkar bara från ett ställe i taget, liksom Paulus talade om där. Men kvinnor är begåvade med profetia och begåvade med tungotal och uttydning och allting, utom att vara predikanter. De ska inte vara predikanter. De är förbjudna att predika i församlingarna, det är riktigt, att ta platsen eller vara en lärare eller någonting i församlingen. Men ifråga om gåvor så har kvinnan alla dessa, kan inneha en eller vilken som helst av de där nio andliga gåvorna enligt 1 Korintierbrevet 12, och är inte trålbunden, så att hennes budskap inte skulle få komma fram på sin plats. Ser Ni, varje budskap väntar på sin tid.

45 Om det är en, som talar i tungor, och det inte finns någon uttydare, så låt honom tiga, tills det finns en uttydare! Förstår Ni? Och de här budskapen ges vanligen precis före mötet. Sedan profeten. . . Rättare sagt predikanten, vilken är en profet i det Nya Testamentet, en predikant, då han kommer fram, börjar Gud verka genom honom, ser Ni. Sedan, då han har slutat, då börjar budskapen på nytt. Då, precis innan. Det är alltid i ordning, alltid. Men en kvinna har rätt till det.

46 Nästa sak, jag skulle bara tycka om att ta litet tid till att svara på det här, jag ska läsa rubriken:

TRE RELIGIONERS ÖVERSÄTTNING AV EN ENDA BIBEL BÖRJAR. Washington den 15 oktober. Katolska, protestantiska och judiska forskare, som arbetar som ett team, har börjat på en ny förenad översättning av Skrifterna, vilken kanske visar sig vara den länge väntade kanoniska Bibeln.

47 Några fler saker här inne, som jag skulle vilja studera litet grand, innan jag annonserar det. Med andra ord, man ser precis exakt det, som vi talar om, precis exakt vad Skriften säger ska äga rum i den här tiden, att de här sakerna ska förenas och utforma en bild av vilddjuret. Exakt. De har försökt det och arbetar med det, och nu har de fått det bästa tillfälle de någonsin har haft till att få presentera det, för det är precis rätt i deras händer. Och det är själva orsaken till, att jag bär fram de här profetiska budskapen, för jag tror, att det är dags.

48 Och om det finns någon, som skulle kunna komma tillbaka varenda kväll, så ska vi försöka börja tidigt och släppa ut Er tidigt. Och om jag inte avslutar ämnet, så ska jag annonsera nästa förmiddag. Om vi inte kommer igenom meningen 19, 9:e till och med 20:e versen ikväll, ska vi börja imorgon klockan tio. Vi ska låta Er veta, då mötet avslutas, hur vi klarar det.

49 Och så imorgon kväll om Efesus-församlingen, början, vi kör igenom de sju kvällarna: Efesus, den Efesiska församlingstidsåldern, och Smyrna, och Pergamus, och Tyatira, och Sardes, och Filadelfia, och Laodicea, nästa söndag.

50 Och då jag vet, att de här härliga juvelerna ligger framför oss på vägen, är det så svårt att hålla mina händer borta från dem, tills det är dags. Att bara se dem där framme och känna, att Anden delar ut mat bland människorna, det får mig att bara vilja hoppa in riktigt kvickt och – och säga någonting om dem. Men jag måste bara hålla mig tillbaka och placera dem i sin tidsålder och i sin tid. Så om Ni missar att komma ikväll, så försäkra Er om att få tag i bandet, eller på något sätt, så att Ni kan få tag i Det, för jag vill att det ska gå överallt. Och jag har gjort det här, för att jag känner mig ledd av Den Helige Ande till att göra så, det är enda orsaken till, att jag gör det. Och jag, om jag inte trodde, att det skulle hjälpa församlingen . . . Och i den här tiden, kom ihåg, att den stunden snart kommer, då vi inte kan ha de här mötena, och man måste göra det nu, medan vi har tid till att göra det. Ser Ni, vi vet inte, när de kommer att stoppa det här, nu.

51 Och så kommer det att bli en unionisering bland kyrkorna, och de kommer att förena ihop sig, utforma ett överhuvud för kyrkornas förbund, vilket man redan har en stor FN-byggnad, och varenda samfund är i den. Och man kommer antingen att vara tvungen att tillhöra något av de där samfundet eller bli bortkörd. Och det är den tid, då vi måste visa färg och vara säkra på, att vi vet, inga gissningar, utan vet SÅ SÄGER HERREN, var man står. Den lilla Församlingen har alltid varit i minoritet, det är en pytteliten grupp, som . . . En liten tråd, liksom en – en röd sträng, som går genom Bibeln, men det är Församlingen alltid. Och vi vill komma ihåg det.

52 Bara en liten kommentar nu, innan vi läser igen. I förmiddags tog vi den Suveräna Gudomligheten i Jesu Kristi Uppenbarelse, som Gud uppenbarade Honom för oss i förmiddags som den Suveräna Gudomligheten, den store JAG ÄR (inte JAG *var* eller *kommer att vara*), JAG ÄR, alltid. Och vi lägger märke till i det här 1:a kapitlet i Uppenbarelseboken, i uppenbarelsen . . . Vad är uppenbarelsen av? Jesu Kristus. Vad är det första, som Han uppenbarar Sig som här? Himmelens Gud. Inte någon treenig gud, utan en ensam Gud. En enda Gud, och Han uppenbarar Sig på det sättet i början på Uppenbarelseboken. Och säger det fyra gånger i det 1:a kapitlet, så att det inte ska bli något misstag. Det första man måste veta, att Han inte är en profet, Han är inte en – en junior-gud, Han är inte en andrahands-gud. Han är Gud! Han är Gud. Och så kom Uppenbarelsen fram därför, och vi fortsätter fortfarande vidare med Den ikväll, då vi får Hans varelses sjufaldiga personlighet.

53 Och å, må Gud hjälpa oss, då vi undervisar om de här Orden! Jag – jag – jag har studerat det som från historisk ståndpunkt,

men vänta, tills jag kommer i talarstolen här för inspirationen! För jag känner, att vi sitter tillsammans på himmelska platser i Kristus Jesus, och att Ert Ande, Er del, Eldslågan (Den Helige Ande), som är över Er kommer till en till och en till, till en till, Den tänder Guds stora Kropp och sätter Den i brand, och det är där, som uppenbarelser . . .

⁵⁴ Den saken som vi nu talar om, den här frågan ställdes till mig: "Bör kvinnor . . . osv.?" Det var exakt det, som fick igång församlingen i sitt kaos i begynnelsen, de hade tagit ifrån åhörarna all högtidlighet och placerat den i predikstolen. Men Gud är åhörarnas Gud. Han verkar i varenda mänsklig varelse, Han lever i vartenda hjärta, som Han kan komma in i. Han finner de här människorna med gåvor och verkar igenom dem. Om djävulen nu inte kan fånga dem med en sak, då kommer han över och skapar bara ett stort gytter av ingenting och jagar bort människorna. Liksom Paulus sa: "Då Ni kommer tillsammans, om Ni allesammans talar i tungor, och den olärd kommer in, kommer han inte att säga: 'Ni är tokiga! Dårskap!' Någon, som talar i tungor, och *detta och det här* är i olag och allting, det fungerar inte. Men", sa han, "om då den ene profeterar och uppenbarar hjärtats hemlighet, då kommer de att säga: 'Sannerligen, Gud är med Er.'" Men om någon talar i tungor genom en uppenbarelse och ger uttydningen av det, någonting för att uppbygga församlingen, då blir hela församlingen uppbyggd av det. Någonting som kommer att tala, och Gud talar på språk, som vi inte vet någonting om och kommer att ge det till den ene och uttyda det genom en annan och säga en viss sak, som sker precis liksom det är sagt, då har man Herrens Ande ibland sig. Och å, låt oss sträva efter det, vänner, låt oss – låt oss hålla den elden brinnande!

⁵⁵ Precis innan vi nu öppnar . . . Denna Skriftens kanon, undrar jag, om det skulle vara för mycket, om vi bara kunde stå upp och byta ställning bara i några minuter, medan vi ber.

⁵⁶ Den Allsmäktige Gud, som förde tillbaka Herren Jesus ifrån de döda och har presenterat Honom för oss (efter nittonhundra år) som Himmelens ofelbare Gud, vi tackar Dig för detta och för Hans Närvaro hos oss dag för dag i vår dagliga vandring. Och vi är så lyckliga över att veta, att i denna förvirringens stund, då världen inte vet, vad den ska göra, de gräver hål i marken, och de befäster sig i betong, men å, Gud, de kan inte gömma sig för Guds vrede. Det finns bara ett – ett enda botemedel, Herre, och vi är så glada för att vi har tagit emot Det: "Då jag ser Blodet, ska jag gå förbi Er." Å, så glada vi är för detta all-tillräckliga skydd ikväll av Guds Lamms, Översteprästens Blod, Hans som står i Härligheten ikväll och gör förböner på vår bekännelse. Vi är så lyckliga, för att vi har Honom hos oss ikväll, den store Talaren, den mäktige Helige Ande, den mäktige smörjelse-givaren, den mäktige Liv-givaren.

⁵⁷ Och nu, Herre, Gud, då jag har sammankallat de här människorna här under det här taket ikväll, och vi har samlats här som församlingen, eller en del av den, så samlas vi inte i det här tabernaklets namn eller i någon individs namn, utan i Jesu Kristi Namn. Låt den Ande, som behärskade Hans Kropp och Hans sinne och styrde Honom, komma in i oss ikväll och uttolka Ordet och predika Ordet och ge Det åt våra hungriga hjärtan, då vi väntar på Honom! För vi ber om det i Hans Namn och till Hans ära. Amen. (Var så goda och sitt!)

⁵⁸ Ni, som har Era Biblar nu, slå upp kapitel 1 i Uppenbarelseboken och börja med 9:e versen, Era pennor och papper, så ska jag försöka ge Er litet data osv., medan jag håller på.

⁵⁹ Det här är nu faktiskt. . . I förmiddags var det mer en sorts predikan, som la grunden på Uppenbarelsebokens Gudomlighet, hur Gud uppenbarades i Kristus. Hur många tror på Det? Gud uppenbarades i Kristus, Jehova uppenbarades i Kristus. Var är det meningen, att Gud ska uppenbaras nu? I Sin Församling, hos Hans folk, i oss. Samma Ande, samma gärningar, samma andliga uppenbarelse, samma kärlek, samma förlåtelse, samma långmodighet, mildhet, tålmod, frid, barmhärtighet, allt det, som var i Kristus, är i Församlingen. Kom ihåg, håll det här i minnet: allt som Gud var, höllde Han in i Kristus (Han var Gudomens fullhet kroppsligen), och allt, som Kristus var, höllde Han in i Församlingen. Gud över oss, Gud tillsammans med oss, Gud i oss. Guds trefaldiga enhet, Gud uppenbarad på tre olika sätt: Fader, Son, Helig Ande.

⁶⁰ Uppenbarelseboken visade, att Han inte är tre gudar, inte heller är Han sönderdelad i tre bitar. Utan Han är en enda Gud, som var Gud på Faderskapets tid, Han var Gud på Sonskapets tid, Han är Gud i Den Helige Andes nådeshushållnings tid, samma Gud. Inte tre olika, inte tre personer, inte tre personligheter. Han är en enda Person, en enda personlighet. Man kan inte vara en personlighet utan att vara en person. En del människor sa: "Han är inte tre personer, men Han är tre personligheter." Man kan inte dela på det där, för om Han är en personlighet, är Han en person. Det måste vara en person till att utgöra en personlighet. Så Han är en enda Person, en enda personlighet, densamme igår, idag och i evighet, Alfa, Omega, Han som var, som är och skall komma. Å, Han är bara ALLTING. Jag älskar det där.

⁶¹ Ge akt på Hans natur, Hans liv, Hans gärningar! Det borde uppenbaras just här i det här tabernaklet, precis liksom det var på Hans tid. (Jag säger inte det där med fördomar, det vet Gud.) Inte bara här utan över hela världen. Jag är glad, att det är så. Då vet vi, var vi står, för att vi har samma Ande i oss, som rör Sig med oss och visar, att Han är här. Det är inte vi, det är Han. Vi kan inte göra de här sakerna, det är Gud. Dessutom tillät Han,

att Hans foto togs i den vetenskapliga världen. Tillsammans med oss, i oss, omkring oss, över oss, genom oss, verkar i och ut ur oss. Å, så underbart!

62 De brukade sjunga en liten sång:

JAG ÄR som talade till Moses i en brinnande eldbuske,
 JAG ÄR Abrahams Gud, den klara Morgonstjärnan.
 JAG ÄR Sarons Ros, å, varifrån sa Du att jag kom?
 Känner Du min Fader, eller kan Du säga Hans Namn?
 Å, vem säger Du, att jag är, eller varifrån sa Du, att jag kom?
 Känner Du min Fader, eller kan Du säga Hans Namn?
 JAG ÄR Alfa, Omega, begynnelsen från änden,
 JAG ÄR hela skapelsen, och Jesus är Namnet.

63 Å, så fantastiskt, Uppenbarelsen! Kom nu ihåg, att Du inte kan få Den genom teologer, Den kommer inte på det sättet. Den kommer bara att komma som en uppenbarelse. Vattendopet, då man använder Jesu Kristi Namn, kan bara ges som uppenbarelse. Att Jesus och Gud är samma Person kan bara komma som en uppenbarelse. Hela Bibeln är byggd på uppenbarelse. Hela Församlingen är byggd på uppenbarelse. Matteus 17 säger: "För jag sa: 'På denna klippa (den andliga uppenbarelsen) ska jag bygga min Församling, och dödsrikets portar kan inte segra över Den.'" Vi utmanade vem som helst att visa oss, var som helst, i historien eller Skriften, var det fanns några personer, som någonsin döptes i namnet "Fader, Son, Helig Ande" förutom i den katolska kyrkan fram till Martin Luthers tid. Den protestantiska kyrkan sedan, den . . .

64 Och allt ont... Lyssna, då vi går in i församlingstidsåldrarna! Allt ont, som fanns i den där första församlingen, gick över in i den nästa. Bara fortsatte framåt, tills den till sist slutar i fullständigt avfall i den yttersta tiden. Allt ont bara fortsätter att gå över in i varenda församling, varenda liten ism, som kom igång. Liksom i 1 Mosebok, vinrankan började växa, den vävde sig igenom församlingen och kommer ut i den yttersta tiden. Inte underligt, att Bibeln säger: "Saliga är de, som kommer undan på den tiden." Jajamänsan, som undkommer alla de här sakerna.

65 Be nu Gud att... Medan vi talar om Uppenbarelsen, be Honom att ge Dig en uppenbarelse om Detta! För det kan bara förstås genom uppenbarelse, och man kan bara bli frälst genom uppenbarelse. Man har kunskap om Det, intellektuellt, men man kan inte bli frälst, förrän Det uppenbaras för en. "Ingen

människa kan kalla Jesus för Kristus, annat än genom Den Helige Ande." Det är vad Bibeln säger. Ingen människa kan säga, att Jesus är Kristus, förrän hon har fått Den Helige Ande. Hon kanske säger: "Pastorn säger så, Bibeln säger så." De där är sanningar. "Församlingen säger så." Det är sant. Men Du vet inte, själv, förrän Den Helige Ande har uppenbarat det för *Dig*, och Han har kommit in i *Dig*. "Ingen människa kan kalla Jesus för Kristus, annat än genom Den Helige Ande." Inte genom kunskap, inte genom intellektet.

⁶⁶ Hur ska de nu kunna skapa en Bibel, som . . . Försöka att krama ur Den, få den att passa judar, katoliker och protestanter, då de är så olika, som dagen är mot natten. Trodde, att judarna visste bättre än så. Jag gissar, att kanske det är precis den här stunden det ska komma, då alltsammans måste gå in i det här stora avfallet. Så, och allting, kom bara ihåg, att vi inte kan stoppa det, utan det enda vi kan göra, är att kasta Ljus dit ut, kanske ge oss själva som martyrer och gå bort, så det är enda sättet vi kan göra det. Men många kommer att vara tvungna att göra det. Och så är det på det sättet Bibeln är uppbyggd och de saker vi kommer in i. Om jag inte ser upp, kommer jag att komma in i det.

⁶⁷ Det första i Uppenbarelseboken nu, det börjar med att Den är Uppenbarelsen om Jesus Kristus, vem Han är. Nu är Jesus Kristus Gud Allsmäktig. Det vet vi. Hur många tror det? Säg "Amen"! [Församlingen säger: "Amen". – Utg.] Han är Gud Allsmäktig, och Han har ett enda Namn. Det Namnet är det enda Namn, som är givet under Himmelen, genom vilket man måste bli frälst, Jesus Kristus. "Varför är de rädda för Det vid dopgraven?", det är vad jag inte kan undra. Mmm. Förstår Ni? Det är för att den där anden kröp in långt tillbaka där i Smyrnas tidsålder och vävde in sig hela vägen fram, in i den där mörka medeltiden och gjorde det till en lära och kom raka vägen ut med den i den här yttersta tiden. Ge nu bara akt på historien och Bibeln, då vi går igenom den här veckan, hur det – hur det förklarar de där sakerna!

⁶⁸ Nästa sak, nu. Den gavs av Kristus till Johannes genom en ängel, för att Den skulle ges till Hans (vad då?) församlingar, för att uppenbara Den för Hans församlingar. Och de sju stjärnorna i Hans hand var de sju budbärarna till de sju församlingarna. Och varenda man, som någonsin kommer att få ett Budskap, kommer att ha det, samma sanna Budskap, som började i begynnelsen.

⁶⁹ Och vidare, då vi kommer fram till de där djupa ställena där, för att se, hur Gud förde in de här sakerna, är det fantastiskt. Det kommer bara att få Er att ropa. Jag gjorde det, då jag läste det, och gick sedan omkring en stund och grät, gick tillbaka och satte mig ner igen, gick sedan omkring en stund. Jag är bara så lycklig att veta det där: Hur kunde Gud någonsin vara så barmhärtig mot oss, att Han lät oss se det där i den stund, som vi lever i?

Å, det är liksom Jesus sa: ”En man sålde allt vad han hade, för att köpa en viss diamant.” Man säljer ut åt världen, det som hör världen till och allting, som hör ihop med vad som helst annat, för att få Detta. Det är riktigt, sätt hela Ditt ankare rätt på Detta! Det är själens ankare, att få se Hans uppenbarelse av Sitt Ord.

⁷⁰ Nu är vem som helst, som läser Det, välsignad. Är det riktigt? Och vi sa i förmiddags, om man inte kan läsa, är vem som helst, som hör Det läsas, välsignad. Det börjar nu med en välsignelse till dessa, som någonsin kommer att sitta och lyssna, då Det läses, och det är en förbannelse över vem som helst, som kommer att försöka att lägga till någonting till Det eller ta bort någonting ifrån Det. Så om Bibeln klart uppenbarar, att Jesus var Gud Allsmäktig, så ve den som kommer att ta bort det därifrån! Ja. Det är en uppenbarelse. Vem som helst, som ska lägga till någonting. . . Det är Uppenbarelskebokens fullständiga kanon. Det är Guds sista Bok, Hans sista Ord, Hans si- . . . Och vilken uppenbarelse som helst, som kommer tvärtemot Denna, är en falsk profetia, den är inte av Gud, för det här är Sanningen.

⁷¹ Och kom ihåg, att det här är den enda boken i Bibeln, som Kristus själv skrev under. Tänk på det! Den enda boken är uppenbarelsen om Honom själv. Den enda bok, som Han satte Sitt insegel på och satte Sina välsignelser och Sina förbannelser i. Välsignelser till dem, som tar emot Den, förbannelsen till dem, som inte tar emot Den.

⁷² Nu – nu kommer vi till ön Patmos för att komma igång nu, 9:e versen. För det första vill vi säga, att det är . . . Titeln på det här är: *Patmos-synen*. Den ägde rum år, mellan år 95 och 96 e. Kr. Platsen var på ön Patmos. Den är belägen c:a fyrtioåtta kilometer utanför Mindre Asiens kust, västerut, mitt emot den Efesiska församlingen, i Egeiska Havet, som gränsar till Medelhavet. Det är platsen, där den är.

⁷³ Tänk! En liten ö nu, som ligger fyrtioåtta kilometer utanför Mindre Asiens kust, i Egeiska Havet. Precis mitt emot Filadel- . . . Rättare sagt Efesus-församlingen, där det första Budskapet gavs, där Johannes var pastor vid den tiden. Med andra ord, tittade han raka vägen tillbaka åt öster, så tittade han rätt på sin församling, som han var ifrån. Och det första Budskapet var till hans församling, som representerade en församlingstidsålder. All right, synen gavs åt den helige Johannes, den gudomlige, som var pastor för församlingen i Efesus vid den tiden.

⁷⁴ I vilket tillstånd var då den här ön? Var var den, och i vilket tillstånd? All right, den är känd i historien som en stenig ö, full av ormar, skorpioner, ödlor osv. Det är fyrtioåtta kilometer runt den, och fullt av klippor. Den användes på Johannes tid, som ett Alcatraz. En plats, dit de romerska kejsarnas imperium landsförvisade brottslingar, riktigt svåra brottslingar, så att de

inte kunde förvara dem i fängelse osv., de satte ut dem på den där ön för att dö, lät dem stanna där tills de var döda.

⁷⁵ Fråga: Orsaken till att Johannes var där? En gudfruktig man, en rättfärdig man, en man med gott anseende, god karaktär, aldrig i klammeri, varför var den mannen där? Bibeln säger: "För Guds Ords och Jesu Kristi vittnesbörds skull."

⁷⁶ Nu har vi scenen. Ön Patmos i Egeiska Havet, fyrtioåtta kilometer utanför kusten, ungefär fyrtioåtta kilometer i omkrets, stenig, full av ödlor och skorpioner osv. och använd som fängelse (liksom Alcatraz är). Om de får en fånge, som de inte kan hålla i fängelse här, så . . . En så svår brottsling, sätter de honom ute på Alcatraz.

⁷⁷ Och nu tog de denne helgade Johannes den gudomlige . . . Den siste av lärjungarna, och den ende, som dog en naturlig död. Johannes blev, innan han kom till ön, anklagad för att vara en "häxa", och kokades i ett fat med fett i tjugofyra timmar, utan att det brände honom. Man kan inte koka ut Den Helige Ande ur en person, . . .? . . . Gud själv. Kokade honom i tjugofyra timmar i ett fat med fett, utan någon skada. Och de sa, orsaken som romarna angav, var att "Han var en häxa och förhäxade fettet." Vad det köttsliga sinnet kan tänka ut! Nu, ser Ni, då de kallar oss för "tankeläsare och spåmän och Beelsebub", ser Ni var den där gamla anden kom ifrån? Men ser Ni, var den riktiga Anden kom ifrån? Det är församlingstidsåldrarna. Förstår Ni? Tjugofyra timmar, kokad i hett, bubblande fett, och det rörde inte ens vid honom. Å, så Gud försvarade honom i Sig med Sin Helige Ande! Hans arbete var inte fullbordat.

⁷⁸ De satte honom på ön i två år. Och medan Gud hade honom där ute, ensam för sig själv, skrev han Uppenbarelseboken allt eftersom Herrens Ängel uppenbarade det för honom. Och så snart som det där var över, kom han tillbaka till hemlandet och förestod församlingen i Efesus. Och dog och blev begravnen i Efesus, Johannes den gudomlige.

⁷⁹ Å, vilken scen nu! All right, församlingen då under Johannes, eller under svår förföljelse, Johannes skriver i 9:e versen:

*Jag Johannes, som också är er broder. . . i förföljel-. . .
och kamrat i förföljelserna, och i riket och i Jesu Kristi
tålomod, var på den ö, som kallas Patmos, för Guds ords
och för Jesu Kristi vittnesbörds skull.*

⁸⁰ Med andra ord, han tog Guds Ord och bevisade Det, att Det var Guds Ord, och Kristus kom tillbaka genom honom och vittnade, att han hade rätt. Var så god. Guds Ord uppenbarades i honom och bevisade, att han var Guds tjänare. Då kunde de inte förneka Detta, så de måste tala om för honom, att han var en "häxa". "Han förhäxade fettet, så det inte skulle skada honom, och han förhäxade folket och de blev inte helade, och han var en spåman, som inte kunde . . . Något slags dålig person, en ond

an- . . . En otäck ande.” Och det var orsaken till att de satte honom där ute, trodde att han var farlig att ha i samhället. Men han verkställde bara Guds vilja, och Gud hade ett ändamål med alla dessa förhållanden.

⁸¹ Han kunde inte använda honom, och alla förföljelserna osv., för de heliga kom: ”Å, broder Johannes, vad ska vi göra åt *det här*? Och vad ska vi göra?”

⁸² Johannes var profet, det vet vi. Och så ställde de de där frågorna, så Gud fick bara det romerska imperiet till att plocka upp honom och sätta honom där ute på ön. Och sa: ”Kom här nu, Johannes, jag vill visa Dig någonting, som kommer att ske!” Den siste av apostlarna, det fanns ingen mer, som kunde skriva det, än Johannes. Så de satte honom ute på ön Patmos från år 95 till år 96 e. Kr. Och han skrev Den, och han sa:

Jag . . . är er broder och kamrat i vedermödan, . . .

⁸³ Nu talade han inte om den Stora Vedermödan. Det där var inte den Stora Vedermödan, och den kommer inte till Församlingen. Den Stora Vedermödan kommer till judarna, inte till Församlingen. Så det var inte Vedermödan, den Stora Vedermödan.

⁸⁴ Den 10:e versen nu:

Jag var i Anden på Herrens dag och hörde bakom mig . . . rösten, . . . av en basun,

Jag var i Anden på Herrens dag, . . .

⁸⁵ Nu kan man ju inte göra någonting bra, förrän man först har kommit i Anden. Gud kan inte använda en. Man är – man är – man är – man är . . . Alla ens ansträngningar är – är förgäves, ända tills man gör det i Anden. ”Om jag vill sjunga, ska jag sjunga i Anden. Om jag vill be”, säger Paulus, ”ska jag be i Anden.” Och om det då är någonting, som kommer till mig, som duger någonting till, så måste det uppenbaras för mig av Anden och bekräftas av Ordet (bli manifesterat genom de resultat det åstadkommer).

⁸⁶ Liksom, med andra ord nu, om jag säger, att Jesus Kristus lovade i Sitt Ord, att om jag skulle omvända mig, bli döpt i Jesu Kristi Namn, så ska jag få Den Helige Andes gåva. Det första jag ska göra, är att omvända mig. Det uppenbaras för mig, att det är sant. Sedan bli döpt i Jesu Kristi Namn, sedan är resultatet: jag kommer att få Den Helige Ande.

⁸⁷ Om jag är sjuk, och Han lovade mig, att om jag skulle tro och be församlingens äldste att smörja mig med olja, be över mig, så ska trons bön hjälpa den sjuke. ”Herre, jag tror. Jag följer Dina instruktioner, låter en äldstebroder be över mig, smörja mig med olja.” Det där avgör saken, gå bara vidare, allt är – det är över alltsammans.

88 "Å", säger man, "känner inte någon skillnad, i alla fall." Jesus var inte född, då Gud slaktade Honom innan världens grund lades, då Han var – Han var Guds Lamm, slaktad innan världens grund lades. Men i Guds eget sinne, var Han redan färdig. Jag var inte där då heller, inte heller var Du det, men i Guds bok, om våra namn någonsin fanns där, sattes de dit innan världens grund lades.

89 Då Gud säger någonting, måste Det äga rum. Så då man uppfyller Guds kvalifikationer, kom bara ihåg det, kommer Gud att uppenbara Sig och ta hand om resten av det, man går bara vidare, det är ett fullbordat verk. Å, är inte det där underbart? Oj, oj, tänk! Tala bara om för Gud. . . Och Gud sa: "Du ska göra *det här*, så ska jag göra *det här*." Nåväl, om jag går och gör *det här*, så måste Han göra *det där*.

90 Nu säger ju djävulen: "Ser Du, Han dröjer."

Det gör ingen skillnad. Daniel bad en gång, och det var tjuogen dagar innan Ängeln någonsin kom till honom, men han var inte modfälld, han visste, att Han skulle komma i alla fall, så han bara väntade, tills Han kom dit. Det är meningen. Å, det är då, man får tro. Nu måste vi lämna det där, annars skulle vi få ett helbrägdagörelsemöte riktigt snart, eller hur? Det är riktigt. Ja, om tron. Men vi vill ha ett helbrägdagörelsemöte för själen, för att hela insidan, för det är den, som kommer att leva kvar, man får Evtigt Liv. Det Evtiga Livet försvinner inte eller blir gammalt, det stannar kvar, förblir detsamma.

91 Nu kom han i Anden, innan någonting ägde rum. Det första han gjorde, han var på ön, som kallades Patmos, (alla de här sakerna, som han hade gjort), och han sa: "Jag hörde en röst", och alla de här andra sakerna. Men innan någonting ägde rum, var han i Anden. Och om Du lägger märke till det i Din Bibel, Anden med stor bokstav, Helig Ande. Amen! Han kom i Anden. Å, jag tycker bara, att det där är underbart:

Jag var i Anden på Herrens dag, . . .

92 På vilken dag? Herrens dag. Nu är det en stor diskussion. Låt oss bara tysta den, bara för en minut!

93 Som vi nu sa i förmiddags, en del sa, att uppenbarelsen i Matteus 17 var "Petrus". Den katolska kyrkan sa: "Han byggde Sin Församling på Petrus, han var den förste påven." Hur kunde han ha varit påve, som var gift? Förstår Ni? Och man sa: "Petrus for till Rom, begravdes där borta." Säg mig då ett enda ställe, i historien eller var som helst, där Petrus någonsin for till Rom! Förstår Ni? Paulus gjorde det, men inte Petrus. All right.

94 Så vi finner, att alla de här ismerna osv. har bara krupit fram. Förstår Ni? Men, och dagens människor är. . . Överallt dit man kommer, har de. . . Någon stor församling har en viss spik, som var i Hans hand. Vet Ni, hur många spikar de har, äkta spikar,

idag, som var i . . . ? Nitton. De har ben, de har – de har bitar av mantlar och rör vid och hanterar dem. Och vi har inte – har inte de där sakerna, vi behöver inte det där. Kristus är levande! Han är i oss, inte någon spik eller del av ett kors eller benbit eller någonting. Han är den levande Guden, som lever i oss nu och uppenbarar Sig. Vi har bara en enda minnessak, det är Herrens Nattvard, till åminnelse av Hans död. Men vad Kristus själv beträffar, är Han hos oss och i oss. Och det är den saken (Den Helige Andes härlighet) vi vill vinka till världen med. Vinka med den tills Ljuset slocknar. All right.

95 Nu . . . Så, ser Ni, vi tog den där andra sidan av vägen. Som Ni vet, har jag alltid försökt att vara så här, och vår Herre har alltid uppenbarat det för mig. Det finns en ytterlighet och en annan ytterlighet, men precis mitt på vägen ligger Sanningen. La Ni märke till Jesaja, där han sa, att det ska finnas en landsväg? Jesaja 35. Och Ni kommer ihåg, hur våra kära nasaren-bröder brukade sjunga den där sången, Ni vet, ”*Helighetens landsväg. Helighetens landsväg*”. Om Ni nu vill läsa Er Bibel rätt, står det inte ”helighetens landsväg”, utan *helighetens väg*. Det står: ”Där ska finnas en landsväg och *en väg*, och den ska kallas”, inte *helighetens landsväg*, utan ”*helighetens väg*”. Och är ett bindeord, som avslutar ens mening. Förstår Ni? ”Det ska vara en landsväg *och* en väg, och den ska kallas *helighetens väg*”, inte en *helighetens landsväg*.

96 Ser Ni, då en väg byggs, *en väg* . . . Då en bra väg byggs, är den högsta delen i mitten, för det låter allt skräp sköljas av åt bägge sidorna. Så är det. Då en människa verkligen kommer till Kristus, har hon sina ögon centrerade på Kristus. Om hon är litet känslös, kommer hon att bli en fanatiker. Om hon är litet kall, kommer hon på den här andra sidan och blir bara som en filbunke, borta på den sidan, ser Ni, hennes intellekt. Men huvudsaken är precis i mitten på vägen, med nog Ande i sig, för att hålla sig varm och i rörelse. Amen! Och att veta tillräckligt för att hålla sig under lydnad för Anden, att röra sig precis liksom Anden rör Sig, inte innan och inte efteråt, precis liksom anden rör Sig.

97 Den katolska kyrkan sa: ”Uppenbarelsen var Petrus.”

Den protestantiska kyrkan sa: ”Den var Kristus.”

Men Bibeln lär: ”Det var en Uppenbarelse, som Han gav (Gud gav honom) om Kristus.”

”Du är Kristus, den levande Gudens Son.”

”Salig är Du, Simon, Jonas son, kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig, ingen människa, predikantskola eller munkkloster, någonting, lärde Dig Det. Utan min Fader, som är i Himmelen har uppenbarat det här för Dig. Du är Petrus, på denna klippa ska jag bygga min församling, och dödsrikets portar kan inte segra över Den.”

⁹⁸ Nu kommer vi till ett annat ställe här, där de har två olika idéer. Nu kan jag ju ha fel. Om jag har det, må Gud förlåta mig. Men jag kommer att vara oenig med sjundedagsadventisterna, som säger att: "Det var den sjunde dagen, han var på, Herrens dag." Sjundedagsadventist-bröderna, och många av dem, påstår att det var sabbatsdagen, som han kallade för Herrens dag. Den kristna kyrkan kallar den, Herrens dag, för: "Söndagen, den första dagen." Och massor av gånger lägger vi märke till, att den kristna kyrkan än i dag, de protestantiska människorna, hänvisar till det som "Herrens dag, söndagen". Det där är inte Skriftenligt. Söndagen var veckans första dag i Bibeln, inte Herrens dag. Och inte heller var det den sjunde dagen, sabbaten. Det skulle vara omöjligt för den att vara endera av de där dagarna, för det tog Johannes två år att skriva Uppenbarelseboken. Vilken dag var det? Det skulle vara många av de där sjunde dagarna och första dagarna, som passerade.

⁹⁹ Bibeln, Uppenbarelseboken skrevs från år 95 till 96 e. Kr., två år. Det var Herrens dag. Herrens dag är exakt, vad det står, och det är vad det var. Johannes förflyttades i Anden bort till Herrens dag. Det här är människans dag, men Herrens dag ska komma. Fram genom Skrifterna kommer vi att finna, att han var på Herrens dag, upplyft i Anden och tagen bort till Herrens dag. Amen! Det är riktigt. Ser Ni, han var på Herrens dag. Bibeln talar om Herrens dag. Vi ska komma fram till det om en liten stund, de många Skriftställena.

¹⁰⁰ För det första, sabbatsdagen, som vi talar om den, sabbatsdagen är inte att hålla en särskild dag. Vi har inget bud att hålla lördagen som en sabbat. Vi har inget bud att hålla den första dagen som en sabbat i det Nya Testamentet. Bibeln säger i Hebreerbrevets 4:e kapitel: "Om Jesus hade gett dem vila, skulle Han inte efteråt ha talat om en annan dag." Det är riktigt. Men det återstår en vila, ett hållande av sabbaten för Guds folk. För vi, som trodde, också, har gått in i Hans vila. Vi slutar med våra gärningar, liksom Gud gjorde med Sina.

¹⁰¹ Se upp! Å! Pris ske Gud! Jag kommer bara att känna mig så bra, så jag kommer före mig själv.

¹⁰² Lägg märke till det, på sabbatsdagen! Gud gjorde jorden på sex dagar, och den sjunde dagen gick Han in i en vila och kom aldrig mera tillbaka till att bygga några fler världar. Sedan gav Han det till människorna till att tänka på. För man skulle inte kunna hålla den nu, för då man håller sabbaten här, är det söndag igen på andra sidan av världen. Förstår Ni? Så det visade, att det var för ett folk, ett uppehåll och en tid för Israel. Men sedan återstår det en sabbatsvila för Guds folk.

För vi, som . . . trott att gå in i Hans vila, . . . fastän verken . . . (Jag citerar Hebreerbrevet, 4:e kapitlet) . . .

fastän verken var fullbordade allt sedan världens grund lades.

För han talade på ett visst ställe . . . på det här viset, . . . den sjunde dagen . . .

Och åter avskiljde han en viss dag, då han sa hos David, . . . (Ni, som skriver ner det, Hebreerbrevet 4)

Åter avskiljde han en viss dag, då han sa hos David: "Idag, efter så lång tid, är det hört" då ni hör . . . rättare sagt sagt: "Då ni hör hans röst, förhärda inte ert hjärta!"

För om Jesus skulle ha gett dem en vila, (en dag) . . . skulle han inte efteråt ha talat om en annan dag.

Men det återstår . . . en vila (eller ett sabbatshållande) . . .

¹⁰³ Ordet "vila". Sabbat är ett främmande ord för oss, som betyder "vila". Det är ett hebreiskt ord, som betyder en "vilodag", en sabbatsdag. Arbeta inte, vila!

För om Jesus skulle ha gett dem vila, . . . skulle han inte . . . ha talat om en annan dag.

Men det återstår . . . en vila (eller ett sabbatshållande) för Guds folk.

För vi, som har gått in i hans vila, vi upphör med våra . . . gärningar, liksom Gud gjorde med sina.

¹⁰⁴ Vi vänder aldrig tillbaka till det nästa dag och börjar med det igen, vi har gått in i en Vila. Då Jesus talade om saligheterna, sa Han: "Ni har hört dem i den gamla tiden säga: 'Du ska inte dräpa.' Jag säger Er, att vem som helst, som är arg på sin broder utan orsak, har redan dräpt. Ni har hört dem i den gamla tiden säga: 'Du ska inte begå äktenskapsbrott.' Det är budet. Men jag säger Er, att vem som helst, som ser på en kvinna för att åtrå henne, har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Är det riktigt?

¹⁰⁵ Så alla de här sakerna var minnesmärken, bara tecken, under, väntan på, att den verkliga tiden skulle komma. Då nu Jesus avslutade det där, Matteus 11, (bergspredikan), så sa Han:

Kom till mig, alla ni som håller på att arbeta, är trötta och tungt lastade, så ska jag ge er vila för era själar.

Ta på mig mitt ok, och lär av mig, för jag är saktmodig och ödmjuk . . . (är det riktigt?)

Kom till mig, alla ni som arbetar och . . . tungt lastade, så ska jag ge er vila för er själ. ("Om Ni har arbetat en dag, tio dagar, fem dagar, trettiofem år, femtio år, nittio år, och Ni är trötta och slitna, så kom till mig, jag ska ge Er Vila. Jag ska ta av Er hela den där syndabördan och komma in i Er och ge Er fullkomlig vila och tillfredsställelse.")

106 Vad är nu den där vilan? Låt – låt oss bara klara upp det här litet grand, se efter vad det är! En del av dem sa: ”Å, man går och går in i en församling.” Nej! ”Man sätter sitt namn i boken.” Nej! ”Nåväl, ett visst slags vattendop.” Nej! Låt oss bara klara upp det och se efter, vad det är! Skulle Ni vilja göra det just här, medan vi väntar? Vi ska se efter, vart Johannes gick. Bort till vilket slags dag gick han?

107 Då Jesus dog på jorden, och Hans arbete var fullbordat, gick Han in någonstans.

108 Låt oss nu gå tillbaka till Jesaja, 28:e kapitlet och 8:e versen! Jag tror det är det nu, Jesaja 28:8. Och låt oss läsa, Jesaja 28, där profeten talar, sjuhundratolv år innan det skedde! Hur många skulle nu vilja veta, vad den sanna *sabbaten* är, vad den sanna vilan är? Här är den. Här är nu där profeten uttalade det, och jag ska visa Er, var det skedde. Se upp, Jesaja 28:8

Ty alla . . . (profeten profeterar om den här tiden)

Ty alla bord är fulla av spyor och orenhet, (folk som tar nattvarden, som röker och dricker och ljuger och stjälar) . . . så att där inte finns någon ren plats.

Vem ska han lära kunskap? . . .

Vem skulle man kunna lära kunskap idag?

109 Hur många hörde Billy Graham idag? Det var en underbar predikan han predikade, om hur ett folk kunde tro en lögn och bara fortsätta i den där lögnen och – och till och med rättfärdiga sig och tro, att det, som de gjorde, var rätt. Den amerikanska allmänheten, sa han, som tar och säger: ”En vis mans filter och den rökande mannens cigarrett”, och tar en av djävulens lögner, och i stället för att göra honom till en dåre, vilket han är, då han röker någonting sådant, och försöka att göra honom till en vis man. Han är en dåre, som ens röker den, då den . . . Då den är full av död och cancer och allting annat, och ändå bolmar han ner det i sina lungor. Han är en dåre. Inte en – inte en – en vis mans filter, och det finns ingenting sådant. En vis man använder inte sakerna.

110 ”Det finns inget liv, annat än i Oertel’s 92”, eller någonting liknande. Det finns inget Liv utanför Kristus, det är det verkligt sanna Livet. Vad får män och kvinnor till att dricka de där sakerna? För att de försöker tillfredsställa den där törsten där inne, som Gud la där inne, för att den skulle törsta efter Honom, och de försöker tillfredsställa den med det, som hör världen till. Och det är orsaken till, att vi har de där sakerna. Det är orsaken till, att människorna betar sig så där, för att de försöker släcka den där törsten, som finns i dem efter Gud, och djävulen ger dem döden i stället för Livet.

. . . alla bord är fulla av spyor . . .

111 Prästerskapet, allting annat, talar om det: ”Det är all right att ha litet oskyldigt roligt.” Det finns ingenting sådant!

Vem ska han lära kunskap, och åt vem ska han få . . . förstå läran? Dem som är avvanda från mjölken och dragna bort från bröstet. (Nu är vi inte längre spädbarn.)

För föreskrift måste vara på föreskrift, föreskrift på föreskrift, rad på rad, rad på rad, litet här och litet där.

För med stammande läppar och andra tungomål ska han tala till detta folk.

Till vilka han sa: ”Detta är . . .” (vad då? sabbatshållande?) ” . . . den vila i vilken ni må förmå de trötta . . .” (“Kom till mig, alla Ni som är trötta och tungt lastade!”) ” . . . må förmå de trötta att vila. Och det här är det befriande, ändå ville de inte höra.”

112 När skedde det där? Sjuhundratolv år senare, på Pingstdagen, då stammande läppar satte sig på människorna och de alla blev fyllda med Den Helige Ande och började tala andra tungomål, och Den Helige Ande övertog deras liv, och de slutade med sina världsliga saker. Då gick de in i en Vila hos Kristus. Paulus sa i Hebreerbrevets 4:e kapitel: ”Vi, som har gått in i Hans vila, har slutat med alla världsliga gärningar, liksom Gud gjorde vid tiden för Sin skapelse, Han gick in i Sin vila, och vi går in tillsammans med Honom, sedan våra världsliga gärningar är slut.” Där är Er riktiga, sanna, Sabbat.

113 Så Paulus lyftes upp och kom in i den där Sabbatsanden och fördes av Den Helige Ande hela vägen bort till Herrens dag.

114 Varför har vi krig? Varför har vi svårigheter? Varför står nation emot nation? Jesus kom, Livets Furste, och de dödade Honom.

115 Om några veckor, eller till och med redan nu, finns det renar och tomtar och – och bjällror och alla sorters saker, som hängs upp, vilket är hedniska ceremonier. Det är en sak, som hör den katolska kyrkan till. Folk betalar höga priser och byter gåvor och saker, så där, hedniskt! Jul är en tid för tillbedjan.

116 Och för resten, Kristus blev inte född den tjugofemte december heller. Det kunde Han inte ha blivit. Om Ni någonsin har varit i Judéen, är kullarna fulla med snö, värre än det är här. Föddes i april, då hela naturen kommer fram.

117 Men det är nu deras tradition. Och varför – varför gör vi de där sakerna? För att vi följer människors traditioner i stället för Guds bud. De där . . . Någonting sådant där skulle inte betyda någonting, men de gör det bara till en kommersiell tid. Det är en vanära, en skam, för dem att göra sådana där saker. En hednisk ceremoni! När hade jultomten någonting att göra med Jesus? Påskharen eller en kyckling eller . . . Påmålad med något slags

bläck eller någonting, eller något slags liten vit kanin, när hade den någonting att göra med Jesu Kristi uppståndelse? Ser Ni inte, hur den kommersiella världen . . . ?

118 Det är orsaken till, att de säljer de här gamla rock-and-roll-böckerna och smutsiga bilder och vulgära saker och sådana saker, det är för att människornas natur kräver sådant nonsens. Det är för att det är någonting fel i hjärtat, de har aldrig gått in i den där Vilan hos Gud och slutat med de här sakerna. Då de kommer in i den och får Den Helige Ande, då är de färdiga med världen och det, som hör världen till.

119 Gud förflyttade honom. Å, jag tror inte, att han liksom Paulus nu, togs upp till tredje himlen och fick se saker. All right, Den dyrbara Helige Ande gjorde det för några veckor sedan här, lät mig se . . . Med andra ord, jag var rädd för döden, och Den Helige Ande tog mig dit bort och visade mig, vad det var. Ni har hört vittnesbördet. Sedan, då jag kom tillbaka: "Så död, var är Din gadd?" Förflyttad för att få se, vad som fanns just bortom förhänget. Han lät mig komma tillbaka för att tala om för Er, att där bortom var det inte spöken och andar, vi är män och kvinnor, unga, dör aldrig, blir aldrig sjuka, precis bortom täckelset. Döden kan inte göra en mer än att dra en raka vägen in till den Platsen.

120 Johannes blev nu förflyttad från ön Patmos, i Anden, bort till Herrens dag. Det här är människans dag, människorna slåss, men Herrens dag kommer att komma, då de här rikena kommer att bli vår Herres och Hans Kristi riken, då kommer det att bli det stora Tusenårsriket. Herrens dag, Hans tillkommelses dag, Hans dom, det kommer att vara Herrens dag.

121 Det här är människans dag, det är orsaken till, att de slår omkring Er och gör vad de vill med Er, men det kommer en tid . . . Kallar Er . . . Nu kallar de Er för "frimicklar och fanatiker", men det kommer en tid, ser Ni, då de inte kommer att göra det. De kommer att skrika och klaga och falla ner för Era fötter. Bibeln säger i Malaki 4, att Ni till och med ska vandra ut på askan efter att de har bränts upp och det inte är varken rot eller gren kvar av dem. Det är exakt vad Bibeln säger. "De rättfärdiga ska vandra på de ondas aska." Exakt så är det. Det kommer inte att vara varken rot eller gren kvar av dem, ingenting att komma tillbaka till. Och det kommer att vara färdigt med dem. Nu är det här människans dag (människans gärningar, människans verk, människans församling, människans idéer), men Herrens dag kommer.

122 Nu var han i Anden på Herrens dag. All right, och det första han hörde, då han var i Anden på Herrens dag . . . Nu har vi 10:e versen:

*. . . i Anden på Herrens dag, och han hörde . . . en . . .
röst, liksom . . . en basun,*

123 Låt oss inte gå förbi en enda liknelse nu! Om vi måste ta det imorgon, kan vi ta det, ser Ni. Ge akt på klockan, någon, så det inte blir sent för mig!

124 All right, nu, ". . . var i Anden på Herrens dag." Kom nu ihåg, det första man måste göra är vad då? Komma i Anden. Hur ska de här uppenbarelserna kunna komma till en? Kom i Anden! Hur ska man någonsin kunna få Den Helige Ande? Kom i Anden! Kom i Anden!

125 Då Du var en syndare och Du gick till en dans, kom Du i *den* anden. Oj, oj, Du började klappa i händerna och trippa med fötterna och bråka och kasta Din hatt på golvet och gå runt omkring och bära Dig dumt åt. Du var i dess ande. Skulle Du kunna föreställa Dig en person, som var dans-entusiast, gå till en dans och säga: "Såja, och jag hoppas, att Ni alla har det rätt så trevligt, antar jag."

"Å", skulle de säga, "Din panelhöna, ut härifrån!" Förstår Ni?

126 Gå till bollplanen, någon slår en otagbar boll eller någonting, sitta och titta och säga: "Tjaa, jag antar, att det där var ganska bra." Nej, Du skulle inte vara en baseboll-entusiast, Du skulle inte vara en riktig. . . Du skulle inte vara i baseboll-anden. Då någon slår en otagbar boll, reser man sig upp och skriker: "Huuuitt! Oj! Vinn!" Knuffar någons hatt av hans huvud, *så där*, ingen säger ett ord om det.

127 Så i kyrkan, då man kommer i Anden, reser man sig upp och ropar: "Glory! Halleluja! Pris ske Gud!"

Någon vänder sig om, säger: "Frimickel." (Å, broder Wood. . .)

128 Jag ska fråga Er en sak. Om vi vore frimicklar, för att vi gör det, då är de där ute *ofri*-micklar. Jag skulle hellre vilja vara en fri-mickel (skulle inte Ni det?) än en ofri en. Oj! Förvisso! Ofri-micklarna.

129 Nu var han i Anden. Han kom i Anden, då började saker att hända. Och då han kom in dit, hörde han en basun. En basun annonserar alltid, att någonting närmar sig. Liksom då man kommer. . . En – en kung närmar sig, då blåser de i basun. Då Jesus närmar Sig, kommer Han att blåsa i basun. Är det riktigt? Då Josef for ut, blåste de i basun. Och nu kommer någonting fram, Johannes kom i Anden och han hörde en basun. Han hörde en basun, och han vände sig om, för att se efter, vad som var bakom honom, då han hörde basunen. Sedan han hade kommit i Anden.

130 Kanske han dansade, hoppade, sprang runt hela ön. Han hade det härligt, han var i Anden. Så, och han. . . Det där kan kanske låta vanhelgande, men jag menar det inte på det sättet, ser Ni. Han kunde ha gjort det! Det är. . . Ja, han kunde ha

gjort så där. Jag tror, att han hade det härligt i Anden, bara prisade Gud, för det är exakt vad som skedde, då Anden föll över dem första gången. Då Den Helige Ande föll över dem, raglade de liksom druckna män och kvinnor och betedde sig som om de var druckna och babblade. Och kall- . . . Höll på så där till människorna sa: "De här människorna är fulla av nytt vin." Det var på det viset de betedde sig första gången, så då Anden kom igen, betedde han sig troligen på samma sätt. Förstår Ni? Det är någonting med det här – den här saken, det här är en *gammaldags* religion. Ja.

¹³¹ "I Anden på Herrens dag." Nu hör vi det. Vad nu? Vad gjorde han nu? Han förflyttades från ön nu, i Anden, bort till Herrens dag. Och så fort han kom in i Herrens dag, hörde han en basun. Vad är det? Det är Någon, som närmar Sig. En mäktig En närmar Sig. Basunen ljuder, Någon kommer! Han tittade! Halleluja! Basunen:

Och sa: "Jag är Alfa och Omega, den förste och den siste," . . . (Inte annonsering av den andra parten eller den tredje parten, utan den ende Parten) . . . "jag är både Alfa och Omega . . ." ("Innan jag visar Er någonting, vill jag låta Er veta, vem jag är!")

¹³² Den största av alla uppenbarelserna är Gudomen, vår Herres, Jesu Kristi Högsta Gudom. Man kan inte komma till den första grunden, förrän man tror på det, gå ut . . . Det där är vad Petrus sa: "Omvänd Er och se sedan Gudomen! Bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, och sedan är Ni redo till att gå i Anden." Det första man måste känna till är Kristi Gudom. "Jag är Alfa och Omega! Jag är från A till Ö, det finns ingenting mer än jag. Jag var till i begynnelsen, jag kommer att vara till vid änden. Jag är Han, som var, som är och ska komma, den Allsmäktige." Tänk på Det! Det var vad basunen sa.

¹³³ Var försiktig, Johannes! Du har gått in i Anden, någonting kommer att uppenbaras för Dig. Vad är det? Ett basunljud, det första: "Jag är Alfa och Omega." Den första av alla uppenbarelserna. (Å, syndare, böj Dig, omvänd Dig nu, innan det är för sent!) "Jag är Alfa och Omega." Det var det första Han lät honom veta, vem Han var. (Vem är det som kommer? Är det här Kung Jesus? Kung Gud? Kung Den Helige Ande?) Han sa: "Jag är alltsammans av Det! Jag är från A till Ö. Jag är begynnelsen och änden. Jag är den Odödlige, den Evige!"

¹³⁴ Bara litet senare ser vi Honom i Hans sjufaldiga personlighet, ge akt på vad Han är då! "Jag är begynnelsen och änden. Jag är Alfa och Omega, den förste och den siste. Jag fanns innan det fanns någon förste. Och efter att det inte finns någon fler siste, kommer jag att ändå att vara där", med andra ord. "Den förste och den siste!"

... och, *Det du ser, skriv det i en bok och skicka ... till de sju församlingarna, som är i Asien, till Efesus, ... Smyrna, ... Pergamus, ... Tyatira, ... Sardes, Filadelfia och till Laodicea!*

135 All right, den första av alla uppenbarelserna är Jesu Kristi Högsta Gudom. Man måste veta, vem Han är, då man hör Rösten. All right, samma Röst som ljud på Sinai Berg, samma Röst, som ljud på Förklaringsberget, samma En, "En som likande en Människoson."

136 Ge nu akt på det i den här nästa versen! All right:

Och jag vände mig . . . (12:e kapitlet nu.)

137 Vi ska lämna de här församlingarna i fred bara för en minut, för hela den här veckan kommer att vara om de här församlingarna. Ser Ni det, så vi kommer bara att hoppa över det där.

138 Men Han sa: "De här . . . Jag ska beordra Dig att skicka det här Budskapet, som jag visar Dig." Vem ska göra det? "Jag är den förste och den siste. Jag är Den Högste. Jag är Den Allsmäktige. Och jag har kommit för att tala om för Dig, att jag ger Dig ett Budskap till sju församlingar. Jag vill, att Du ska skriva Det, få Det färdigt." Förstår Ni? "Och de sju församlingarna, som är i Asien." De var nu församlingar där och då med den natur i sig, som representerade de här församlingstidsåldrarna, som skulle komma.

139 Nu:

Och jag vände mig om för att se rösten, som talade till mig. Och då jag hade vänt mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar.

140 "Sju gyllene ljusstakar." Det är nu . . . King James version, av vilken Ni troligen har antingen en Scofield eller – eller kanske en Tompson Chain, eller någon av dem, det är inte korrekt där. Det står inte ljusstakar, det står lamphållare, lampstativ, tror jag är det rätta, korrekta ordet, som står i den ursprungliga översättningen. Ser Ni, med andra ord, var de här sju gyllene ljusstakarna sju församlingar. Han säger litet senare, se- . . . I 20:e versen här: "De sju ljusstakarna, som Du såg, är sju församlingar." Så, ser Ni, om det var ett ljus, skulle det snart ta slut och brinna ut, bara på en liten stund. Men det är inte ljus, det är en – ett lampstativ. Den ger det som ett lampstativ. "Då jag hade vänt mig om, såg jag en, som liknade Människosonen stå mitt ibland . . . Mitt ibland sju lampstativ."

141 Nu – titta nu! Ljuset skulle snart brinna ut, det skulle slockna, det skulle inte vara mera med det, på några timmar skulle det vara nedbrunnet. Men ett lampstativ, ett lampstativ är så här . . .

142 Här, låt oss – låt oss få ett Skriftställe här, låt oss – låt oss få tag i Sakarja 4:1, då kan vi kanske från Sakarja här få det vi vill ha. Sakarja 4:1, och då tror jag, att vi kanske i det här ska bli i stånd att – att plocka samman det, som vi vill ha. Jag kan ju inte finna Sakarja i Sefanja, eller hur? All right. All right. Min gamla Bibel är nästan utsliten. Sakarja 4:1, lyssna noga nu, man får en vacker bild här:

Och ängeln . . .

143 Profeten nu, bara fyrahundra nitton år före Kristus:

Och ängeln, som talade med mig, kom igen och väckte mig, liksom en man, som väcks ur en sömn, (Nu är profeten i en syn.)

Och han sa till mig: "Vad ser du?" Och jag sa: "Jag har tittat, och se, en ljusstake . . ." (Det är nu samma ord, som översätts med lampstativ.) . . . helt av guld, med en skål ovanpå den, (Det var lampan.) . . . och dess sju lampor därpå, och sju rör till de sju lamporna, som är ovanpå den. (Ser Ni, samma församlingstidsåldrar, som kommer upp. Förstår Ni?)

Och två olivträd bredvid den, . . . (Vad för slags, nu . . . Vad brände de i de där lamporna på Bibelns tid? Någon som vet? Olja. Vilket slags olja? Olivolja.) . . . två olivträd . . . (Vad är det? Gamla och Nya Testamentet, det är två, som står bredvid den.) . . . en på den högra sidan av skålen, och den andra på den vänstra sidan av den.

Och jag svarade och talade till ängeln, som talade med mig, och sa: "Vad är dessa, min herre?"

Och ängeln, som talade med mig, svarade och sa till mig: "Förstår du inte, vad dessa – dessa är?" Och jag sa: "Nej, min herre."

Och han svarade och talade till mig och sa: "Detta är HERRENS ord till Serubbabel, som säger: 'Inte genom kraft, inte genom styrka, utan genom min ande,' säger härskarornas HERRE." (Han kommer att återupprätta Jerusalem.)

144 Vad är nu ljusstaken? Den är ett lampstativ. Och lägg märke till hur vacker! Här, då den brann, såg han Denne, som liknade Människosonen stå här mitt ibland de sju gyllene lampstativen, som betyder sju församlingstidsåldrar, som ska komma. Och vartenda rör, eller – rättare sagt lampstativ, var kopplat till den stora huvudbehållaren för olja. Och i detta kom oljan fram upp till en liten ovanligt formad lampa, som satt med en veke i det, och veken hängde ner i oljan. Och så länge . . . De hällde olja i toppen på stativet, som fyllde den stora huvudstammen och den stora grenen, och den rann ut i stammarna, så här. Och

lampan, med vecken nerhängande i det här – det här röret in i . . . Den fortsatte att brinna, dag och natt. Man behövde aldrig tända den, den slocknade aldrig. De bara fortsatte att hälla olja i huvudröret. Och de här lampstativen, som kom ut så här, hade lamporna sittande ovanpå dem. Vecken från lampan gick ner hit, fick sitt liv härifrån. Å, så annorlunda det är mot ett ljus. Så annorlunda! Det är ett lampstativ, och det drar olja.

¹⁴⁵ De här lampstativen nu, elden som var på de här lampstativen i Gamla Testamentet. Då de tände en lampa, kunde de inte tända nästa lampa med samma eld, som de hade i handen. De tände en lampa, plockade sedan upp den och tände den andra lampan, satte sedan ner den. Och tände den här lampan, och tog sedan och tände den här lampan med samma eld, som de hade börjat med från början. Å, jag hoppas, att det inte går över huvudet på Er. ”Jesus Kristus densamme igår, idag och i evighet”, samma eld (Den Helige Ande) tände varenda en av de där församlingarna fram genom tidsåldrarna.

¹⁴⁶ Sa inte Jesus i Johannes 15: ”Jag är vinträdet, Ni är grenarna.”? Nu är Han Huvudvinträdet, vi är grenarna. Vinträdet bär nu inte frukt. . .

¹⁴⁷ [Tomt ställe på bandet. – Utg.] . . . så man kan ta ett citrusträd, liksom en apelsin, och man kan ta av en – en gren av, tja, jag skulle säga ett grapefruktträd, och klyva ett litet ställe på apelsinträdet, och sätta in den där grapefrukten i det, den kommer att växa. Om man går hit bort och tar en citrongren och sätter in den i ett apelsinträd, kommer den att växa. Eller ta ett granatäpple, och ta det! Eller vilken citrusfrukt som helst, mandarin eller clementin, vilken som helst av de där citrusfrukterna, och sätta in dem i det här trädet, och den kommer att växa och frodas av det här apelsinträdets liv. Men den kommer inte att bära apelsiner. Den kommer att bära grapefrukter, den kommer att bära mandariner, den kommer att bära citroner, men den lever av det äkta vinträdet liv, men om det där vinträdet någonsin frambringar en gren till . . . En gren till, kommer den att vara av samma liv, som är i det, den kommer att bära en apelsin. För till att börja med, i roten på det är det ett apelsinträdsliv, men andra kan leva av det, så länge som det är av citrusfruktens natur. Men den kan inte bära den ursprungliga frukt, för den är inte av det ursprungliga.

¹⁴⁸ Det är så det är med församlingen. De har kluvit Vinträdet och ympat in presbyterianer, metodister, baptister osv., så där. Det bär baptistfrukt, presbyterianfrukt, metodistfrukt, men om det någonsin . . . Om det där trädet någonsin frambringar en gren till, kommer den att vara samma slags gren, som Det frambringade på Pingstdagen, det ursprungliga Vinträdet. Den kommer att tala i tungor och ha kraft och den uppståndne Kristi tecken i sig. Varför? För att det lever av den naturliga resurs, som

det är planterat i. Det är faktiskt inte planterat i den, det är fött i den! Pris ske Herren! Oj, oj! Tänkte inte på det just då.

¹⁴⁹ Ser Ni, de här andra är inympade. De ympar in dem i trädet, så de bär sin egen slags frukt. De kan inte ta emot *Det här*. De tror inte på *Det där*, för de visste aldrig någonting om Det. Men om de är födda i samma Liv, som kom ut ur det där trädet, är det det enda de kan bära, det är den ursprungliga stammens Liv.

¹⁵⁰ De här lampstammarna passar alla in i en enda stor skål, en enda stor hållare, och nio olika . . . Rättare sagt sju olika lamphållare kommer ut ur den. Och då de gjorde det, sög var och en av de där lamporna sitt liv ur huvudresursen. Och dess ljus var för att den hade sin veke nerdoppad i det här huvudfatet. Å, vilken vacker bild av en av de där sju stjärnorna (det representerade det) med sitt liv brinnande med Den Helige Ande här. Och det . . . Genom tron brinner han med Den Helige Ande, och hans liv är ett ljus, rättare sagt inte ett ljus, utan en veke, som är nerdoppad i Den Helige Ande (i Kristus), och genom den där veken suger han ut Guds Liv, för att ge Ljus åt sin församling. Å, vilken bild av den sanne troende! Vilket slags Ljus ger han? Samma slags Ljus, som det var, då det första ljuset tändes.

¹⁵¹ Då den första församlingstidsåldern började, var det Efesus. Paulus, den församlingens ängel, en av stjärnorna. Där fanns sju stjärnor, vilket betyder sju änglar, sju "budbärare". Den här veckan kan jag ta Skriften och historien och bevisa för Er, att varenda en av dessa är sanna i varje ängel, och varenda ängel hade samma Ljus. Det är riktigt. Och så mitt ibland dessa tidsåldrar den där Store, som ska komma.

¹⁵² Lägg märke till, hur de suger Ljuset från det här huvudoljefatet . . . Livet är doppat i Kristus. Man är död, och ens liv är fördolt i Kristus genom . . . Rättare sagt fördolt i Gud genom Kristus och beseglat av Den Helige Ande. Det finns inget sätt alls att någonsin få bort en därifrån. Hur kan man göra det? Ingen kan mixtra med en. Slutet på ens liv brinner med Den Helige Ande, å, brinner, ger Ljus. Var är den andra änden av ens liv doppad? I Kristus. Man är död och gömd i Kristus, Den Helige Ande stänger till det där, så att man kan . . . Djävulen kan inte röra en. Amen! Han kan rusa och göra oväsen. Inte ens döden själv kan röra en: "Å, död, var är Din gadd? Var är Din seger? Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!"

¹⁵³ Slutet på den här versen, låt oss läsa den!

. . . Och då jag hade vänt mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar.

Och mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna en, som liknade Människosonen, . . .

154 Oj! La Ni märke till det? Stjärnor, ljusstakar, lampor. Vad betyder det? Vad betyder det här? Att den nådeshushållning vi lever i är nattetid, ljus och ljus och stjärnor betyder natt. Och vad gör en stjärna? Den reflekterar solens ljus, tills solen återkommer. Välsignat vare Herrens Namn! Och en sann Guds tjänare reflekterar inte någon ficklampa, någon tändsticka, något skal som brinner. Han reflekterar Kristi gyllene strålar mot Församlingen, att "Han är densamme, och Han är levande, och Han lyser på mig." Amen! Det är det Ljuset, han reflekterar. Stjärnan reflekterar solens ljus, ser Ni, så vi reflekterar Guds Sons Ljus. Gör samma sak, som Han gjorde, ger Ljus. Vilket slags Ljus? Evangeliets Ljus till dessa.

155 Låt oss nu ge akt på Honom litet längre, då vi tar resten av den här 13:e versen!

Och mitt ibland (det är i mitten av) de gyllene ljusstakarna en, som liknade Människosonen, klädd med en klädnad ner till fötterna, och omgjordad runt bröstet med en gyllene gördel.

156 Här är nu mera bevis på, att den här läran är rätt, om att det är Herrens dag. La Ni märke till Honom? Han var inte präst under den här tiden, inte heller var Han kung. Han var Domare. Lägga märke till, att en präst, en överstepräst, då han gick in i helgedomen eller gick in för att tjänstgöra, att göra tjänst, så knöt han om sig runt midjan. Att knyta den här gördeln runt midjan betydde, att han var i tjänst. Knöt den aldrig över sin axel. Men här kommer Han ut, går ut med en gördel knuten runt överdelen, med ett gehäng över sin axel. Omgjordad runt bröstvårtorna, bröstet, med en gyllene gördel, omgjordad högt uppe. Vad är det? En advokat, en domare. Domaren med sitt gehäng över sin axel, omgjordad här uppe, inte nere som en präst. Ser Ni, det visar, att Han inte var i Sitt prästadöme nu, Johannes gick hela vägen bort in i Herrens dag och såg Honom komma som Domaren.

157 Tror Ni, att Han är domare? Låt oss läsa Johannes 5:22, snabbt, så ska vi se, om Han är domare eller inte! Johannes 5:22:

För Fadern dömer ingen människa, utan har överlåtit all dom åt Sonen,

158 Är det riktigt? Han är domaren, den Högste Domaren. Och Johannes visar, att Han inte var i Sin profetias tid, som profet, inte heller var Han ända ute i tiden för Sitt konungavälde, utan Han var på Herrens dag som Domare. Hur många vet nu, att prästen som har sin gördel, sin snodd runt sin midja, betydde att han var i tjänst? Vem som helst, som läser Testamentena, som känner till Gamla Testamentet, vet det. Då en präst är omgjordad häromkring, är han i tjänst, han är en tjänare. Men Han var omgjordad här uppe, en domare.

159 Låt oss läsa litet längre!

... en gyllene gördel... var... runt bröstet...

160 Det är riktigt, omkring *här* uppe, Han var Domaren.

Nu ska vi läsa om Hans Persons sjufaldiga härlighet. Oj, oj! Det här får mig att ropa innan jag kommer fram till det. [Tomt ställe på bandet. – Utg.] Lägg märke till det! Å, det här är en sådan underbar sak. Lyssna bara!

Och *hans huvud* . . .

161 Se upp nu, Han har sju saker, här nämner han: Hans huvud, Hans hår, Hans ögon, Hans fötter, Hans röst, . . . Sju saker nämnde han här, Jesu Kristi sjufaldiga härlighet. Låt mig läsa Det!

Hans huvud och hans hår var vita som ull, så vita som snö, . . . hans ögon var . . . en flammor av eld.

. . . hans fötter liknade fin mässing, som om det hade blivit bränt i ugnen. Och hans röst . . . ljudet av många vatten.

Och i . . . Och han hade i sin högra hand sju stjärnor, och ut ur hans mun går ett skarpt tveeggat svärd, och hans ansikte var liksom solen, då den skiner i sin kraft.

162 Vilken syn! Vad såg han här? Guds förhärligade Son och en symbol. Låt oss nu – låt oss bara vara redo nu!

163 Oj, oj, jag trodde den var nio, den är bara åtta. Jag har inte kommit igång än. All right. Det där är bra. Nu är jag ledsen, att de här bröderna får stå upp, det gör mig nervös att se dem stå, ser Ni, för jag vet att deras ben gör ont. Om jag bara hade något sätt, bröder, någonting jag kunde göra, skulle jag förvisso göra det. Nu vill jag så gärna, att Ni ska få tag i det här. Och stå en liten stund, så ska Gud belöna Er rikligen, det är min bön.

164 Nu – lägg nu märke till den första saken, nu lägger vi märke till, att Hans huvud och Hans hår var vitt liksom ull. Hans huvud och Hans hår var vitt liksom ull. Nu betyder det inte, att Han var gammal, som gjorde det här. Det var inte orsaken till det. Han var inte gammal för att göra det här. Han var . . . Det var på grund av Hans erfarenhet och kvalifikationer och Hans vishet. För Han är Evig, och en Evig kan inte åldras. Förstår Ni?

165 Låt oss slå upp det först, så ska vi – vi ska måla ut Honom här som så här, så ska vi komma underfund om vad Han är. Låt oss nu slå upp Daniel 7:9, bara för en minut, man ser samma bild i Daniel, där Han kommer som . . . Här borta, vid den Gamle av dagar. Och nästan varenda bibelforskare vet exakt vart vi är på väg just nu. Daniel 7 och den 9:e versen. Jag ska börja med den 8:e.

Och jag funderade över hornet, och se, där kom upp . . . ett litet horn till, inför – inför vilket tre av de första hornen revs upp med rötterna. Och se, i det här hornet fanns det ögon, som liknade . . . en människa, och en mun, som talade väldiga saker.

Och jag tittade på tills tronerna kastades ner, . . .

166 Lyssna nu! Lyssna noga nu! Kan Ni höra mig all right där bak? Säg: "Amen", om Ni kan det! Jag frågade min hustru där bak. Jag tror, att den här mikrofonen här är . . . Den är mer levande här, eller hur? Jag skriker för högt, antar jag, i den här.

167 All right, Daniel 7:9 nu.

Och jag tittade tills tronerna kastades ner, och den Gamle av dagar satte sig ner, vilkens kläder var vita som snö, och håret på hans huvud var likt ren ull. (Den Gamle av dagar). . . Hans tron var som en glödande låga, och dess hjul var brinnande eld.

Och glödande – glödande strömmar gick ut och kom fram från platsen framför honom, och tusentals tusenden betjänade honom, och tio . . . gånger tiotusen stod framför honom, och man satte sig till doms, och böckerna öppnades.

168 "Vitt hår!" All . . . Vem som helst vet, att det är de gamla domarna i fordoms dagar. Liksom engelska domare brukade bära en snövit peruk. Hur många kommer ihåg det? De gamla domarna fordorm bar en vit peruk, för de var . . . Och här är Han, det visar igen, att Johannes var borta på Herrens dag, han såg Honom som domaren. Amen! Inte som präst, inte som kung, inte som profet, utan som domare. Fadern (Det är Johannes 5:22) överlät all dom åt Honom. Och Han är domare nu, kom för att döma nationerna. Å, vilken dag, då man ser Honom så! Hans hår var så vitt som snö, Daniel såg Honom komma till den Gamle av dagar. Titta på Honom, då Han förenar de där två! All right:

. . . och man satte sig till doms, och böckerna öppnades.

Och jag tittade då på grund av . . . Och jag tittade då på grund av rösten av de väldiga – väldiga ord, som hornet . . . (Nej, jag är på fel ställe, eller hur?)

169 Daniel 7:9, ja, här är vi.

. . . och dess hjul . . .

Och en glödande ström gick fram och kom . . . från . . . honom, och tiotals tusenden kom och betjänade honom, . . .

Och jag tittade då på grund av rösten med de väldiga ord, som hornet talade, jag såg ända till vilddjuret blev dödat och dess kropp blev förstörd och gavs till de – de brinnande lågorna. (Hmm!)

Beträffande de andra djuren, blev de alla fräntagna sitt herravälde, (det betyder att alla hedningarnas makter och riken kommer att falla) dock blev deras liv förlängda med en stund och tid.

Och jag såg om natten en syn och se, en, som liknade Människosonen kom i himlens skyar, . . . (Hur såg vi Honom komma i förmiddags, i 3:e versen? Kom i himlens skyar, Människosonen.) . . . en som liknade Människosonen kom i himlens skyar, och han kom till den Gamle av dagar, och de förde honom nära framför honom.

Och åt honom gavs herravälde och härlighet och ett rike, och alla folk, nationer . . . språk skulle tjäna honom, detta herravälde är ett evigt herravälde, som inte ska ta slut, och hans rike ska . . . Hans rike som inte ska förstöras.

170 Kom till den Gamle av dagar, vilkens hår var vitt som ull. Och Johannes vände sig om, och han såg en, som liknade Människosonen stå mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna, med snö vitt hår, Domaren! Inte omgjordad runt midjan, utan omgjordad runt bröstvårtorna, här uppe, en domare! Med domarens gehäng över sin axel stod Han med en gyllene, ren, helig, raffinerad gördel, som innehöll Hans rättfärdighet. Hans täckelse! Han var täckt hela vägen till fötterna. Ge akt på Hans persons och härlighets sjufaldiga uppenbarelse!

171 Den 14:e versen nu, tror jag.

Hans hår . . . Hans huvud och hans hår var så vita som liksom ull, så vita som snö. Och hans ögon var . . . lågor av eld.

172 Huvud, hår, ”ögonen var liksom eldslågor”. Tänk på det! De där ögonen, som en gång fördunklades av mänskliga tårar, har nu blivit eldslågor. I vrede står Han där som en vred domare. Varför avvisade Du Honom? Å, syndare, tänk på det här! Tänk på det, ljumme församlingsmedlem! Tänk på det, katolik, baptist, presbyterian, pingstvän! Tänk på det, katolik! Er jungfru Maria måste gå upp till Pingsten och få Den Helige Ande och ragla och bete sig som en drucken kvinna. Kristi moder själv måste få detta innan hon fick komma in i Himmelen. Hur ska Ni kvinnor kunna komma dit med mindre än det? Tänk på det, män, varenda en av Er!

173 Hans hår och Hans ögon, som en gång fördunklats av mänskliga tårar, ändå vill jag, att Ni ska lägga märke till någonting om de där ögonen. Då Han ännu var på jorden, fördunklades de av tårar, som en människa, för Han grät vid Lasarus grav. Riktigt! Full av sympati, Hans mänsklighet. Han var klädd, Han var Gud, klädd i mänsklighet, för att ta bort synden. Men ändå, bakom den där mänskligheten hade Han någonting bakom Sig, som kunde se rakt ner i hjärtat på en människa och veta allting om henne. Varför? Det fanns någonting bakom Honom, likväl var Han klädd i dödligt kött.

174 Men de visste inte, vem det var. ”Om Ni inte tror”, sa Han, ”att jag är Han, kommer Ni att dö i Era synder.” Det är riktigt. ”Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte! Men om jag gör min Faders gärningar, så tro på gärningarna, om Ni inte kan tro på mig!” Å, så Han försökte att få Budskapet till dem, uppenbarelsen. Kunde titta rakt ner i hjärtat på en människa, veta allting om henne. Så jag tänker på det där: De där ögonen, som en gång trängde igenom över bergen, såg in i de lidandes ansikte, och kunde gråta liksom en människa, men ändå kunde ta Guds Ande bakom den där mänskliga synen där och se allting, saker som var, de där sakerna som var – var, och saker som skulle komma. Förutsäga änden från begynnelsen, det var för att Gud var bakom de där mänskliga ögonen. Låt Gud komma in i Ditt liv och ta kontroll över Dig, så ska Han visa Dig saker, som ska komma. För det är inte längre Du, det är Den Helige Ande i Ditt liv där bakom, som ser genom de där dödliga ögonen för att plocka ut saker.

175 Å, ära vare Gud! ”Jag ska utgjuta min Ande över allt kött, och Era söner och döttrar ska profetera, Era unga män ska se syner, Era gamla män ska drömma drömmar.” Halleluja! Ibland måste Han söva Dig, så Han kan se igenom Dig, men Han ska förvisso visa Dig många gånger. ”Era unga män ska se syner, Era gamla män ska drömma drömmar, på mina tjänarinnor och tjänsteflickor ska jag utgjuta av min Ande.” Inte: ”På mina diakoner och pastorer, och på mina. . .” ”På vem som helst, som vill, över allt kött, ska jag utgjuta min Ande.” Ni undrar, varför jag ropar ut det där, men det kommer i de här församlingstidsåldrarna.

176 Å, där var Han, de där ögonen. Och kom ihåg, att en dag ska de där ögonen, som var fördunklade av tårar, de där ögonen ska stå vid domen. Nu är de liksom glödande lågor, som far fram och tillbaka över hela jorden, och det finns ingenting, som sker, utan att Han vet det. Oj, oj, det spelas in. Far fram och tillbaka över jorden och ger akt på varenda rörelse, förnimmer varenda tanke, vet allting, som man gör, hjärtats uppsåt, vad man har för avsikt att göra. Han vet allting om det. Han vet, om man älskar Honom. Han vet om ens avsikter är rätta, att tjäna Honom. Han vet allting om det. Och hur ska det bli, då Du står på den dagen, då varenda synd är naken inför Honom, och Han står där vid Vita Tronens Dom?

177 Gud, rädda mig från det stället! Jag vill inte se det där. Då en vred Gud går dit ut med eld blixtrande från Sina ögon, med rättfärdigheten, den vita peruken över Sitt huvud så där, och Hans ögon blixtrar av eld, de vet varenda tanke i ens hjärta och allting, som man någonsin hade för avsikt att göra. Göm mig i Tidsåldrarnas Klippa, som rämnade för mig! Den gamle mannen brukade sjunga: ”Då hela denna värld brinner, stå hos mig! Stå hos mig och låt Ditt bröst vara min kudde! Göm mig

borta i Tidsåldrarnas Klippa!” Gud, jag vill inte ha Din dom. Jag vill inte ha Din . . . Det jag vill ha är Din barmhärtighet, Herre. Ge mig Din barmhärtighet, inte Din Rättfärdiga rättfärdighet! Ge mig bara Din barmhärtighet! Inte Dina lagar, inte någon . . . Ge mig bara Din barmhärtighet, Herre, det är allt jag kan be om. Ingenting har jag med mig i mina armar (jag är oduglig, ingenting att räkna med), jag klänger mig bara helt enkelt vid Ditt kors. Herre, det är allt jag vet. En kom och tog min plats.

¹⁷⁸ Ge akt på Hans persons sjufaldiga personlighet nu, så ska Ni få se, vad Han gjorde.

Hans huvud . . . var vitt som snö, liksom ull, vitt hår, och hans ögon var som . . . (låt oss se) . . . Hans huvud . . . var vitt som snö, och hans ögon var . . . lågor av eld.

Och hans fötter var liksom fin mässing, liksom om de hade bränts i ugnen.

¹⁷⁹ Se upp nu! Vi la just märke till, var Han var betäckt, som Ni vet. Se upp nu! Hans huvud, Hans ögon, nu går han ner till Hans fötter, som liknade mässing. Ge akt på kontrasten mot den bilden där, som Johannes såg av Jesus, och vad Daniel såg av världsimperiet, huvudet av guld osv.!

¹⁸⁰ Titta på, vad det här var här, som stod där, mässing. Vad talar mässingen om? Mässing talar om dom, gudomlig dom. Det visar, att hela Hans uppgift är att komma hit till jorden som Gud, att bli kött, och Han dog för oss och tog Guds domar, den gudomliga Domen, och har fått ett Rike, som är mässing och gediget, och det kan inte påverkas. Ingenting är hårdare än mässing och man har ännu aldrig funnit någonting, som skulle kunna temperera det.

¹⁸¹ Dom! Mässingen talar om gudomlig dom, som avkunnats. Titta på mässingsormen i öknen! Vad representerade den mässingsormen? Ormen representerade synden, men då den var av mässing, hade domen redan avkunnats över synden.

¹⁸² Lägg nu också märke till Elias tid, då de hade avvisat Elia som profet, den där lilla tråden, församlingstidsåldern fordom. En vacker dag ska jag ta fram och visa Er, att Israel hade sju församlingstidsåldrar också, och de förebildade exakt de här. Och i deras församlingstidsålder, på Elias tid, tillbakavisade de honom, och där blev det tre år och sex månader, då det inte var något regn. Och den gamle profeten sa, att ”skyn såg ut som mässing”, gudomlig dom över nationerna för att de hade avvisat Gud och lyssnat till Isebel.

¹⁸³ Mässingen representerar också gudomlig dom vid altaret, där offret dödades, mässingsaltaret. Dödat . . . Själva grunderna var mässing, domen, Han trampade Guds raseris vinpress och tog vår dom på Sig. Slå upp Uppenbarelseboken 19:15, bara en minut, låt oss se, vad Han gjorde! Uppenbarelseboken 19:15, låt

oss läsa bara ett ögonblick, om jag kan finna det! Ja, låt oss börja omkring den . . . Låt oss se, omkring den 12:e versen:

Hans ögon var lågor av eld, och på hans huvud var krona, många kronor. Och han hade ett namn skrivet, som ingen människa kände till, utom han själv.

Och han var klädd med dräkten doppad i blod, och hans namn kallades Guds Ord. (Kom nu ihåg, att Hans Namn inte var Guds Ord, Hans Namn kallades så. Förstår Ni?) . . . hans namn kallades Guds Ord.

Och himmelens arméer . . . de arméer, som var i himmelen följde honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent.

Och ut ur hans mun går ett vasst svärd, så att han med det skulle slå nationen, och han ska styra dem med en spira av järn, och han ska trampa . . . (Vad då?) . . . trampa den Allsmäktige Gudens vredes raseris vinpress.

184 Vad gjorde Han? Guds vrede var över oss, för att vi var syndare. Är det riktigt? Ingen kunde frälsa sig själv. Det var ingenting vi kunde göra, vi är alla "födda i synd, formade i missgärning, kom till världen och talade lögn". Och vad gjorde Han? Han kom till jorden, Halleluja, och trampade vinpressen! Hela den Allsmäktige Gudens vrede hälldes ut över Honom. "Du är värdig, å, Guds Lamm, för Du slaktades." Tog världens synder på Sig, och Han bar vår synd, så att Gud hällde ut Sin vredes raseri över Honom. "Och Han var sargad för våra överträdelser, blåslagen för vår missgärning, vår frids tuktan på Honom, och med Hans sår blev vi helade." Aldrig dog någon människa som den Mannen! Han led tills blodet och vattnet skiljdes åt i Hans kropp. Och blodsdroppar droppade ut ur Hans panna innan Han dog.

. . . den Allsmäktige Gudens vredes raseris vinpress.

185 En dag ska de där rättvisans mässingsfötterna (Glory!), då Han kommer som domare, ska Han trampa ner antikrist och alla Sina fiender. Halleluja! Han ska gå över jorden med en järnspira i Sin hand. Amen! Å, omvänd Dig, min vän som är syndare, medan Du har en chans att omvända Dig! Att försöka att uppskjuta det och tänka, att det bara är en liten historia, som inte kommer att ske! Det kommer att ske! "Det skulle bara inte kunna hända mig." Det kommer att hända Dig!

186 Fötter av mässing trampar ner Hans fiender. För att Han led och trampade ut den Allsmäktige Gudens vredes raseris vinpress för att betala för våra synder. Och så sätter vi, skyldiga, fattiga, ömkliga maskar som vi är, upp vår näsa och läser något slags ateistisk bok och försöker tänka: "Det finns ingen Gud.", och säger: "Det finns ingenting, som liknar *det här*, och domen kan inte komma." Han kommer att ta de där mässingsfötterna och mala sönder Sin fiende. Han kommer att tåga över antikrist.

Han kommer att ta de där avfälliga församlingarna och slunga dem dit bort i Evigheten, någonstans i en förtärande eld, där hon kommer att förtäras och försvinna. Och Han kommer att regera på jorden, Han och Hans Församling, för alltid. Glory!

¹⁸⁷ "Huvud, vitt som ull", rättfärdighet, erfarenhet, vältalighet, tillräcklighet, vishet. Ålderstigen, vit, det talar om vishet, gammal. Vet vad Han gör. Han är – är vishetens Källa. Han är erfarenhetens Källa. Han är källan till allting gott, därför representeras Han av denne, som liknar Människosonen, var klädd i Sitt vita hår, som hängde ner. Daniel såg Honom många hundra år, sjuhundra år, och sa: "Han var den Gamle av dagar. Och en, som liknade Människosonen, kom till makten och förenade Sig med denne Gamle av dagar, och man satte sig till doms."

¹⁸⁸ Nu vill jag bara fråga Er en sak. Jag talar till Er, ljumma församling. Tio jungfrur gick ut för att möta Herren, fem av dem var visa, fem dåraktiga, som vi tog det i förmiddags, det där ympade trädet. Kom nu ihåg, då de gick ut för att möta Gud. . . Se upp nu, Bibeln säger: "Böckerna öppnades." Daniel 7:9, "Böckerna öppnades." Det är syndarens bok. "Och en annan bok öppnades." Vem kom tillsammans med Honom? Församlingen från Bortryckelsen. Å! "Tiotusentals gånger tusenden gånger tusentals tusen kom tillsammans med Honom och betjänade Honom", Hans hustru, Bruden. Å, glory! Hans hustru kom tillsammans med Honom, Församlingen.

¹⁸⁹ Man satte sig till doms, och böckerna öppnades. Och en bok till öppnades, vilken var den sovande jungfrun, och varenda människa dömdes så efter boken. Du kommer att få ange ett skäl, varför Du inte, och sedan vad då? Du vet bättre nu, Du vet bättre. Du kanske inte har vetat Det tidigare, men nu gör Du det. Förstår Du? Om då denne rättfärdige med knapp nöd blir frälst, vart kommer den där syndaren och ogudaktige personen att komma? Den som avvisar, vet bättre och avvisar Det. Vart kommer de att komma? Hans fötter liksom mässing, gudomlig dom.

¹⁹⁰ Låt oss nu se, vi ska snart . . . Ner till slutet på sidan nu:

. . . hår liksom ull, . . . och hans ögon var . . . lågor av eld.

Och hans fötter liksom – fötter liksom . . . mässing, . . . bränd i en ugn, och hans röst . . . ljudet av många vatten.

¹⁹¹ "Röst av många vatten." Vad representerar vattnen? Om Ni vill anteckna det, så slå upp Uppenbarelsboken 17:15, så ska Ni finna, att Bibeln säger: "Vattnen, som Du såg, är täthet och skaror och folk och tungomål." All right, "Röst." Vilken fruktansvärd sak för en drivande själ på livets hav! Ingen lots, som kan vägleda honom, lös, flyter med tidvattnen, att få höra de stora vattenfallens rytande, från fallen. Vilken fruktansvärd sak det skulle vara för en själ, som driver omkring! "Röst av

många vatten.” Vad är Hans röst? Det är domen, predikanternas röst genom Den Helige Ande, som har ropat till människorna i varenda tidsålder, som står där. De många vattnens röst ropade, täthet och skaror. Rösten av de där sju stjärnorna i Hans hand, till varenda församlingstidsålder, som predikade Den Helige Andes dop, dopet i Jesu Namn, tungotal, Guds kraft, Kristi uppståndelse, den Andra Tillkommelsen, gudomlig dom. De många vattnens röst kom fram från denne, som såg ut som Människosonen, många vatten.

192 Vad det kommer att bli att veta, att Du satt i möten och hörde, att Du borde få det rätt ställt med Gud och få Den Helige Ande, och för en drivande själ att få höra den där rösten tala i mötet, som Du satt i och hörde Guds domar predikas, och avvisade Det! Det stora fallet är precis nedanför Dig, de stora vattenfallen, som kommer att ta Dig till Din eviga undergång.

193 Röst av många vatten, den fjärde personligheten av Honom. Röst av många vatten. Hur ska Du göra det, då det är inspelat i Härligheten, då rösten ikväll spelas in? Din röst spelas in. Dina tankar spelas in. ”Som en människa tänker i sitt hjärta, så är hon.” Lägg märke till, att Din röst är högre i Himmelen än Din . . . Jag menar, att Dina tankar är högre i Himmelen, än Din röst är på jorden. Förvisso är det så. Gud känner till hjärtats tankar och uppsåt, Han vet allt om det.

194 Han sa till fariséen: ”Era hycklare, hur skulle Ni kunna tala goda ting, då munnen talar av det, som hjärtat överflödar av? Kalla mig för 'Gode Mästare', och jag vet, jag kan se rätt igenom Er och se, att Ni är hycklare. Ni menar inte det där.”

195 Å, vad ska det där bli på den dagen, då den där rösten dundrar ut från många vatten, många församlingstidsåldrar, som utformas?

196 Nu vill jag fråga Er om någonting annat. Låt mig säga någonting till Er människor, som är frälsta, låt mig säga det här till Er!

197 Du själ på drift, Du stackars människa på drift, som driver ovanför det där stora vattenfallet där borta, var försiktig! Det kommer att vara någonting förskräckligt, då Du vet, att det inte finns någon räddning för Dig då. Du kan inte bli frälst då, Du vet, att Din undergång ligger strax framför Dig. Då Du vet, att inom några minuter ska Du få höra den där Rösten uttala: ”Gå bort ifrån mig, Ni ogärningsmän, in i den eviga elden, som är iordninggjord åt djävulen och hans änglar!” Du kommer att veta, då Du hör de där rösterna från de där mötenas stora vattenfall ryta, medan Du går bort ifrån det här. Å, vilken fruktansvärd sak, vilken mardröm! Låt det inte hända Er, människor! Omvänd Er, få det rätt ställt med Gud nu, medan Ni kan komma rätt!

198 Nu vill jag fråga Er om någonting annat. Vad är ljuvligare för den människa, som är förankrad och ligger där borta under det

alltid gröna trädet, än att höra den porlande bäcken? Å! Det är Församlingen, som sitter på himmelska platser med Guds Röst ljuvligt porlande och talar till dem då. Ser Ni, vad det är? Det är en fördömelse för syndaren och en välsignelse för den frälste. En människa, som säkert har förankrat sin båt vid Klippan Kristus Jesus och bara ligger och lyssnar, så hon kan vila! Gå in i den vilan!

¹⁹⁹ Så jag tycker om att komma dit vattnen rinner! Om vi någonsin går och fiskar eller någonting, försöker jag vanligen att finna mig en plats, där vattnet porlar, för det får en bara att vila. Man hör det bara tala hela natten. Oj, oj!

²⁰⁰ Är det inte vackert, då man verkligen kan förankra sin själ vid Kristus, på så sätt att man kan bli lugn inför Honom? Och höra Hans röst tala till en: "Jag är Herren, som helar Dig. Jag är Herren, som ger Dig Evtigt Liv. Jag älskar Dig. Jag kände Dig innan världens grund lades. Jag satte Ditt namn i Boken, Du är min. Frukta inte, det är jag. Var inte rädd, jag är hos Dig." Då sjunger jag:

Jag har ankrat min själ i vilans hamn,
 Jag ska inte segla på de vilda haven mer.
 Stormen må svepa över det vilda, stormiga
 djupet,
 Men i Jesus är jag säker för evigt.

²⁰¹ Kom ihåg, att just den Rösten, som talar ljuvligt till Dig, kommer att fördöma syndaren. Just den floden, som räddade Noa, avlivade syndaren. Förstår Du, vad jag menar? De många vattnens röst.

²⁰² Se upp nu: "Hår liksom ull och ögon liksom eldslågor, fötter liksom mässing och en de många vattnens röst."

Och han hade i sin högra hand sju stjärnor, . . .

²⁰³ "Sju stjärnor." Låt oss nu ta den 20:e versen just här:

Och hemligheten med de sju stjärnorna, som du såg i min högra hand och de sju gyllene ljusstakarna. De sju stjärnorna är sju änglar (eller sju budbärare, sju predikanter) till de sju församlingarna, och de sju ljusstakarna, som du såg, är de sju församlingarna.

²⁰⁴ Han uttyder det åt honom, så det skulle vara säkert, att det inte blev något misstag. En ängel för varje församlingstidsålder. Å, det där kommer att bli vackert den här veckan, då vi går tillbaka bort i historien och tar upp de där änglarna och ser just det ämbete de hade. De hade samma ämbete. Exakt samma, hela vägen fram genom tiden i den där lilla Församlingen.

²⁰⁵ För någon tid sedan sa någon: "Du vet, den katolska kyrkan, det finns ett bra ordspråk, som säger att 'Den är den verkliga församlingen, för att den har stått hela vägen fram genom tidsåldrarna.'"

206 Jag sa: ”Det är ju inte något mysterium, då den hade hela regeringen och allting annat bakom sig, och hur den stod och klarade stormarna. Men mysteriet för mig är, hur den där lilla, pyttelilla minoriteten någonsin kunde klara stormen, den som sågades sönder och kastades åt lejonen och lades på sträckbänkar och åts upp och av lejonen. . . Och dödades och allting annat, och hur de överlevde det.” Det visar, att Guds hand var med dem. Det är alltsammans. Och än idag brinner hennes Ljus fortfarande. Amen! Jajamänsan!

207 ”De sju stjärnorna, som var i min högra hand”, nu. Han hade sju stjärnor i Sin högra hand, vilket betyder de sju predikanterna till sju tidsåldrar. Å, det är – det är vackert. Hur vi går tillbaka och tar predikanten, som kom med Budskapet till den efesiska församlingen. Och predikanten, som kom med Budskapet och stod fast vid Det intill döden, ända fram till Smyrnas församling och till Pergamus församling, Tyatira och vidare fram genom tiden, ända in i den här tidsåldern nu. Predikanterna, som bevarade och kom fram med Ljuset och behöll Det liksom det ursprungliga i begynnelsen och förde fram Ljuset genom honom.

208 ”Han höll dem i Sin högra hand.” Tänk! Höger hand betyder inte exakt liksom att Kristus sitter på Guds högra sida. Det betyder inte, att Gud har en högerhand, för Gud är en Ande. Utan Kristus var kraftens högra hand. Ens närmaste man, den mannen – mannen som står tillsammans med en, den som är en närmast.

209 Och kom ihåg, att de sju stjärnorna var i Hans högra hand. Tänk bara, de drog sin ström, sitt Ljus, från Honom. De var fullständigt under Hans kontroll, i Hans högra hand. Å! Varenda sann Guds tjänare är på samma sätt. Hållen i. . . Vem kan skada dem? Vem kan skada dem? Som en av änglarna ropade fordom i begynnelsen. Kom ihåg, att en *ängel* betyder ”budbärare”! Vi kommer in på de där djupare sakerna senare i veckan. En *ängel* betyder ”budbärare”. Och han sa: ”Vad kan skilja oss ifrån Guds kärlek, som är i Kristus? Kan sjukdom? Kan fara? Kan nakenhet? Kan svärd? Kan döden? Jag är förvissad om”, sa Paulus, ”att det inte finns någonting, som kan skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus”, för vi är fullständigt överlätna åt Hans högra hand.

210 Någon säger: ”Frimickel! Frimickel!” Det där bekymrar dem inte alls. ”Du är en religiös fanatiker!” De hör det inte ens. De är fullkomligt överlätna och suger sitt Liv från Hans krafts högra arm och reflekterar Hans Ljus i ödmjukhet och vänlighet och mildhet och tålmod, tecken och under och mirakler. Låt världen kalla det för ”häxeri”, vadhelst de vill, det gör ingen skillnad för oss, för vi vet, att vi är överlätna och i Hans högra hand. Är inte det underbart? Oj!

211 Låt oss nu skynda på, för vi vill inte trötta ut Er. ”I Hans högra hand, sju stjärnor.”

212 Nu den sjunde och sista representationen av Hans Person:

... och ut ur hans mun går ett skarpt tveeggat svärd,...

Jag menade, att det är den sjätte.

... ut ur hans mun går ett skarpt tveeggat svärd,...

213 Många vattens röst, nu, och ut ur Hans mun... I Sin högra hand hade Han stjärnorna.

... och ut ur hans mun går ett skarpt tveeggat svärd,...

214 Vet Ni nu, vad Bibelns skarpa tveeggade svärd är? Låt oss bara fånga upp det, så att Ni kommer att veta! Ta Hebreerbrevet 4:2, bara bakåt bara en eller två sidor, så får Ni tag i det, ser Ni. Hebreerbrevet är precis bakom Uppenbarelsboken här, Judas och sedan Hebreerbrevet. Få nu tag i det noga, nu! Eller... Hebreerbrevet, 4:e kapitlet i Hebreerbrevet, här är vi. All right, Hebreerbrevet, 4:e kapitlet och 12:e versen:

För Guds Ord är mer levande och mer kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, genomträngande, så att det till och med sönderdelar själen och anden och lederna och märgen, och är en som förnimmer hjärtats tankar och uppsåt.

215 Och så kallar de en för "tankeläsare". Det är Guds Ord, som uppenbaras i Hans Församling! Skarpare än något tveeggat svärd. Säg, jag kom just att tänka på någonting annat här. Jag vet inte, om jag skrev ett Skrift-... Ta Uppenbarelsboken 19, bara en minut! Låt oss få tag i det här igen, jag tror, att det där är riktigt! Jag kanske är... Uppenbarelsboken 19, omkring 11:e:

Och jag såg himlarna öppna, och se, en vit häst... (Här kommer vitt igen, dom.)... Och han som satt därpå kallades Trofast och Sannfärdig, och i rättfärdighet dömer och strider han. (Ni vet, vem det var, eller hur? All right.)

Hans ögon var ... eldslågor,... (Vem var Han?)... och på hans huvud var ... kronor... (Å, å! Han har kommit in i riket nu.) ... Och han hade... Och – och han hade ett namn skrivet, som ingen människa kände till, utom ... han själv.

Och han var klädd i en dräkt doppad i blod, och hans namn kallas Guds Ord.

216 Vad gick ut ur Hans mun? Vad gick? Ryttaren på den vita hästen. Och Uppenbarelsboken 7 också, då... Jag tror det är 8. Då den vita hästen... Nej, det är 6. Då ryttaren på den vita hästen gick ut, fick Han en – en båge, för att segra och för att segra.

217 Och ett svärd gick ut ur Hans mun. Vad var Han? Uppenbarelsebokens ryttare på den vita hästen. Lägg märke till svärdet! "Ut ur Hans mun går ett skarpt tveeggat svärd", Ordet. Och slutligen, genom Hans Ord, då Det uppenbaras för alla Guds söner, ska Han trampa ner varenda nation med Sitt Ord, med det här skarpa svärdet. Titta här, vad som skedde, då vi får tag i det!

Och . . . hans högra hand . . . och ut ur hans mun gick ett skarpt tveeggat svärd. Och hans ansiktsuttryck var liksom solen, då den skiner i sin kraft.

218 "Ett skarpt tveeggat svärd". Vad gick ut ur munnen på den här personen? Guds Ord. Det är ett skarpt tveeggat svärd. Vad gjorde det? Förnam hjärtats tankar, uppsåten, går till och med djupare än i köttet, köttet, blodcellerna, in i benet, ner i benmärgen, vidare ända bortom den, tills det till och med förnimmer hjärtats tankar och uppsåt. Det är vad Guds Ord gör.

219 "Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Och nu har Ordet blivit kött i Hans Församling, och bor ibland oss. Hans änglar i Hans hand, som predikar. Gud är beroende av Sin Församling. Gud förlitar Sig på oss i den här tiden, att vi ska föra Hans Evangeliums Ljus till en döende, i hedendom bunden, traditionell värld. Gud lägger bördan på mig och Dig. Ve oss, om hedningen dör utan att ha fått veta! Å, de kom med läsning, skrivning och matematik och några religiösa pamfletter, och de har inte åstadkommit mer än en skara proselyter. Jag menar Evangeliet! Evangeliet är inte enbart Ordet. Paulus sa så. Paulus sa: "Evangeliet kom inte till oss genom Ordet allenast, utan detta Ord uppenbarat." Då Ordet genom Den Helige Ande är . . . Ordet planteras in i hjärtat, som har Den Helige Ande, och producerar det, som Ordet säger, att Det skulle. Och Ordet kan förnimma hjärtats tankar! Glory! Oj, oj! Å! En som förnimmer hjärtats tankar och uppsåt, Ordet gör det.

220 Går från Hans mun, ett skarpt tveeggat svärd, väcker upp hedningarna. Någoting måste ske en vacker dag. Ja! Guds Ord, Hans Namn var Guds Ord, det uppenbarade Ordet. Titta, Jesus sa: "Gå ut i hela världen!", Markus 16, Hans sista hälsning till församlingen, innan Han kommer tillbaka för att uppenbara Sig i församlingstidsåldern. Han uppdrog åt Församlingen: "Gå ut i hela världen och förkunna Evangeliet för varenda skapelse!" Vad? Predika Evangeliet! Markus 16: "Predika Evangeliet för varenda skapelse!" Vad är det? Med andra ord: "Demonstrera Den Helige Andes kraft!", det måste det vara.

221 Se upp nu, "för varenda . . ." Inte bara undervisa i Ordet. Han sa aldrig: "Gå och undervisa i Ordet!" Han sa: "Gå och predika Ordet!" Inte undervisa i Ordet, predika Evangeliet. "Och dessa tecken ska följa dem, som tror det här Evangeliet: i mitt Namn ska de kasta ut onda andar, de ska tala med nya tungor, om de skulle ta upp en orm eller dricka någoting dödligt, ska

det inte skada dem, om de lägger händerna på de sjuka, ska de tillfriskna.”

222 ”Och de gick ut”, säger Skriften, ”och predikade överallt, och Herren verkade med dem och bekräftade Ordet med åtföljande tecken.” Det är Evangeliet, Evangeliet uppvisat.

223 Dessa tecken ska åtfölja hur många? Till världens ände, till varenda tidsålder. Där finns den där lilla minoriteten, som kommer fram igenom, håller det där Ljuset. Inget under, att Jesus sa: ”Frukta inte, lilla skara, det är Er Faders goda vilja att ge Er Riket.” Den lilla skaran, alltid minoriteten, inte majoriteten.

224 All right, ett citat till, nu. Och vi tog den 20:e, så låt oss nu se här på den här versen här! Den 16:e nu:

Och han hade i sin hand sju stjärnor, . . .

225 Låt oss nu ta den . . . och den . . . Hans ansiktsuttryck:

. . . ut ur hans mun går ett skarpt tveeggat svärd, och hans ansiktsuttryck var liksom solen, då den skiner i sin kraft.

226 Om Ni slår upp . . . Låt oss se, Matteus 17. Låt oss bara få tag i det just här, medan vi håller på med det! Så vi släpper bara igenom det, och många av de här människorna, som tar det, låt oss . . . Rättare sagt skriver ner det, vi ska bara låta dem läsa det, så att vi kommer att veta.

227 Matteus 17, all right:

. . . efter sex dagar tar Jesus Petrus, Jakob och Johannes . . . avsides på ett högt berg,

och förvandlades framför dem, och hans ansikte sken liksom solen, och hans kläder var vita som ljuset.

228 Han förvandlades. Vad gjorde Han? Skickade Sig själv in i förvandlingen, bort till Sin tillkommelses dag. Se upp nu, bara några timmar tidigare hade Jesus gjort det här citatet, här bak i nästa kapitel: ”Sannerligen säger jag Er, att en del står här . . .” Hur många vet, vad jag tänker säga? ”En del av dem, som står här, ska inte gå bort, inte dö, förrän de ser Människosonen komma i Härlighet.” Är det riktigt? Och Han tog Petrus, Jakob och Johannes, de tre vittnena, för i Gamla Testamentet slogs allting fast, vartenda litet ord slogs fast av tre vittnen, och Han tog upp dem på berget.

229 Lägg märke till, vad som kom först! Å, jag kan bara inte stanna just här, jag måste bara få ta det här. Titta! Vad var det första de såg? De tog Jesus med sig upp på berget . . . Rättare sagt, Han tog dem med Sig upp, och Han förvandlades framför dem, förvandlades. Hans kläder sken som solen mitt i sin kraft, och där framträdde för Honom Moses och Elia. I vilken form kommer

Människosonen nu? Och de första, som kommer, kommer att vara Moses och Elia.

230 Lägg nu märke till, att innan Jesus kommer tillbaka till jorden . . . Det här är nu litet i förväg, men Elias Ande kommer att komma tillbaka till jorden och vända barnens hjärtan tillbaka till fäderna. Bibeln säger så. Jesus såg honom här, apostlarna såg honom här, ordningen då den förhärligade Människosonen kommer. Han ska förhärligas och komma tillbaka. Det första, innan de såg Honom, var vad då? Elia. Sedan vad? Moses. Israel kommer tillbaka där borta, de som håller lagen. Och sedan den förhärligade Människosonen. Halleluja! Ser Ni Hans tillkommelses ordning? Elias Ande, eller den sista församlingstidsålderns vittne. Förstår Ni? Kommer i kraft för att uppenbara Honom.

231 Sedan ska etthundrafyrtiofyratusen judar samlas på Sinai Berg, då Israel har blivit en egen nation, den äldsta nationen i världen, den äldsta flaggan i världen. De har sin egen nation, sin egen flagga, sin egen armé, sina egna pengar och allting annat. De är en av medlemmarna i nationernas förbund, för att de är en nation. Jesus sa, att de aldrig skulle kastas bort förrän allting var fullbordat.

232 Det mystiska i hur den där skaran judar, förföljda överallt och utvisade och utkörda och utkastade, liksom Församlingen, fram genom de här tidsåldrarna av bortstötning, och ändå sa ju Jesus: "Då Ni ser fikonträdet knoppas, den där nationen vänder tillbaka till att vara en nation igen, då är tiden inne, står till och med för dörren. Sannerligen säger jag Er, att detta släkte inte ska förgås, förrän alla de här sakerna är fullbordade." Den här stressen . . . Det här folket ska inte dö ut. Hitler försökte döda dem, Mussolini försökte döda dem, Stalin försökte döda dem, alla andra, men de kommer aldrig att bli besudlade, rättare sagt eliminerade från jorden, de kommer att vara ett folk och en nation, som står där borta. Amen!

233 Dit ska Moses och Elia komma. Å! Jag hoppas Ni får tag i det.

234 All right: "Solen som skiner i sin kraft", Hans ansiktsuttryck, omvandlade, förvandlade. En annan sak nu, i Uppenbarelsboken 21:23, om Ni vill anteckna det. I det Nya Jerusalem, 21:23, där är Han Lammets, som är i Staden, dvs. dess Ljus, som lyser. För de behövde inget ljus i Staden, solen ska inte gå upp i den, för Lammets, som är mitt inne i Staden, ska vara dess Ljus. Och de nationer, som blir frälsta, ska vandra i Lammets Ljus! Amen! Han är Lammets Ljus. Å, är Ni inte lyckliga för det?

235 Inte bara det, men Han är också, i tillkommelsen (Johannes såg Honom på Herrens dag), rättfärdighetens Sol. Låt oss gå

till Malaki! Malaki, Gamla Testamentets siste profet. Malaki, 4:e kapitlet.

²³⁶ Har en liten historia att berätta om min kära hustru, som sitter där bak. Jag gav henne en svår tid, innan vi gifte oss. Jag har försökt att gottgöra det sedan vi gifte oss. Och jag visste inte, om jag ville gifta mig igen eller inte, och så blev hon alldeles uppriven. Och jag tyckte, att hon var en för bra flicka att bara låta gå, låt någon god man gifta sig med henne, som skulle ta hand om henne. Och jag tyckte, att jag inte ens var värdig till det. Och det är jag inte, inte hennes älskvärdhet i alla fall. Så hon var alldeles uppriven och visste inte, vad hon skulle göra. Det här var för årtal sedan, för omkring tjugo år sedan. Hon blev så uppriven, att hon började gråta dag och natt. Och jag försökte bryta mig loss ifrån henne, inte för att jag inte älskade henne, utan för att jag inte ville ta upp hennes tid. För att låta henne finna någon, någon bra person, för hon är en alltför bra flicka, för att bara låta henne gå så där, och jag ta . . . Bara att sällskapa med henne och sådana saker. Och jag – jag trodde, att hon älskade mig, och jag visste, att jag älskade henne. Så då tänkte jag: "Nåväl, jag ska bara försöka . . . Jag ska ordna en träff med en annan flicka och gå ut, och få henne att tycka illa om mig." Jag dödade henne nästan, jag avskydde det verkligen efteråt. Hon blev alldeles uppriven. Jag sa till henne, jag sa: "Du är en alltför bra flicka, jag – jag vill inte ta upp Din tid så där."

²³⁷ Och hon sa: "Men jag – jag bara älskar *Dig*, Bill, och det är den ende jag kan älska." Hon sa: "Jag – jag har alltid älskat *Dig*."

Jag sa: "Jag – jag sätter värde på det. Men", sa jag, "Du vet, jag är en eremit." Jag sa: "Jag – jag kommer bara att leva liksom en eremit. Ser Du, jag – jag kommer inte att gifta mig alls."

²³⁸ Och hon var så inställd på det, ser Ni, stackars liten. Och hon gick ut till skjutet. Och hon kom dit ut och hon kom ner på sina knän, och hon sa: "Herre, jag vet inte, vad jag ska göra. Jag – jag vill inte vara olydig mot *Dig*, och ändå älskar jag *Bill*, och jag vet inte, vad jag ska göra. Herre, vill Du bara ge mig litet grand tröst? Vill Du bara hjälpa mig litet grand? Jag bad *Dig* aldrig om detta tidigare i mitt liv, Herre, och jag hoppas, att jag aldrig måste be *Dig* igen", sa hon, "men om Du bara vill hjälpa mig och låta mig öppna den här Bibeln, så Du ger mig ett Skriftställe. Jag har hört folk säga, att Du gjorde det." Och då hon öppnade den, var det Malaki 4:

Se, jag ger till . . . Rättare sagt sänder till dig profeten Elia före den där – den där förskräckliga HERRENS dag,

²³⁹ Hon sa: "Jag kom upp därifrån precis så säker på, att vi skulle gifta oss som aldrig det ." Förstår Ni?

För se, dagen kommer, som ska brinna som en ugn, och alla de stolta, ja, . . . alla som gör ont ska bli till stubb, och den dagen kommer, som ska bränna upp dem, säger

härskarornas HERRE, och den ska inte lämna dem varken rot eller gren.

Men åt er, som fruktar mitt namn, ska rättfärdighetens Sol (S-o-l) Sol gå upp med helbrägdagörelse i sina vingar, . . .

²⁴⁰ ”Solen, då den skiner i sin kraft.” Å! Guds Sons kraft skiner mitt ibland oss ikväll. Står mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna i Sin sjufaldiga personlighet här som domare. Som En, som har lidit och dött för oss och tagit den gudomliga domen på Sig själv och har trampat vinpressen, Guds raseri. För syndaren är Han ett förskräckligt stort vattenfall, där man förlorar sin själ på livets hav. Och för Församlingen en ljuvlig Frälsare, förankrad i vilan, och man hör den bubblande bäcken, där man ligger och vilar, fullständigt tillfredsställd i Kristus. Vilken tid! Lyser över oss med Sina varma strålar: ”Frukta inte, jag är Han som var, som är och ska komma. Jag är den Allsmäktige, vid sidan av mig finns ingen. Jag är både Alfa och Omega, och jag ska ge den, som är törstig, av Livets vattenkällor gratis.” Å, vilket löfte och vilken kärlekshistoria det är! Och Lammet i mitten av Staden, som inte behöver något ljus, och Han är rättfärdighetens Sol med helbrägdagörelse i sina vingar.

Han är Dalens Lilja, den klara
Morgonstjärnan,

Han är den skönaste av tiotusen för min själ.

I sorg Han är min tröst, i besvärligheter är Han
mitt stöd,

Han säger till mig att rulla av alla bekymmer
på Honom. Halleluja!

Han är Dalens Lilja, den klara
Morgonstjärnan,

Han är den skönaste av tiotusen för min själ.

²⁴¹ Jajamänsan! Å, den där mäktiga Morgonstjärnan, då den kommer ut för att lysa, hälsar dagen som kommer, slungar fram den och säger: ”Dagen håller på att gry, Sonen kommer nära”, och Han drar ut från platsen bakom alla de andra stjärnorna (Oj, oj!) med helbrägdagörelse i Sina vingar.

²⁴² Tillbaka till vårt budskap nu! Och vi avslutar nu för att bli redo för imorgon kväll, för klockan är en kvart i nio, vi vill inte uppehålla någon alltför länge, bara så att vi kan vara här.

²⁴³ All right, rättfärdighetens Sol med helbrägdagörelse i Sina vingar. Hans ansiktsuttryck nu. Han var domare, ännu en sak, som visar, att han var borta på Herrens dag. Tror Ni det? Han gick över in i Herrens dag och såg Herren som domare, inte som präst, inte som kung, utan som domare. Han är Domare. Tror Ni inte det? Bibeln säger, att Han är Domare. Och här var Han helt klädd som Domaren och visade, vad Han hade gjort, vad Han var, vad Han var för syndaren, vad Han var för den kristne. Och här står

Han nu med de många vattens röst, och Hans ansiktsuttryck var liksom Solen, då den skiner i sin kraft.

244 Resultaten nu, 16:e versen. ”Och . . . ” Nej ursäkta mig, det är 17:e versen:

Och då jag såg honom, föll jag vid hans fötter liksom död. . .

245 Oj! Profeten kunde inte längre stå och se en sådan syn. Han bara – han bara miste sin styrka och han föll direkt ner vid Hans fötter som död. Se upp nu!

*. . . Och han la sin högra hand på mig och sa till mig:
”Frukta inte! Jag är den förste och den siste,”*

246 Oj, oj! Inte en profet, Gud! ”Jag är den förste och den siste. Jag är den förste i Uppenbarelseboken och den siste i Uppenbarelseboken. Jag är Han som var, jag är Han som är, jag är Han som ska komma.” Låt oss se!

Jag är . . . Jag är . . .

*. . . Och han la sin högra hand på mig och sa till mig:
”Frukta inte! Jag är den förste och den siste,*

Jag är han som lever och var död, och se, jag lever för evigt,” (Just nu. Och sedan ropade Han ut:) ”Amen, och har nycklarna till dödsriket och . . . döden.”

247 Bli inte rädda nu! Varför skulle vi frukta? Varför skulle Församlingen inte kunna hålla Hans . . . Tänka på Hans Ord? Låt oss stanna här bara för en minut, för vi håller på att avsluta. Varför skulle den här Församlingen någonsin frukta? Vad har Han någonsin lovat, som Han inte har uppenbarat framför oss? Varför skulle Ni frukta för ett straff eller ett hädanefter? ”Frukta inte! Jag är Han som var, Han som är och ska komma. Jag är den förste och den siste. Jag har nycklarna till dödsriket och döden just här.” Varför? ”Jag har vunnit seger och besegrat både dödsriket och döden (Det är både graven och Hades, döden själv, Hades självt.) åt Er. Jag har besegrat det alltsammans. Jag besegrade dödsriket, döden, graven.” Då Han var på jorden, var Han den ende. . .

248 Många människor har gått ut för att segra. Visste Ni det? Napoleon gick ut för att besegra världen, och han gjorde det vid trettioåttio års ålder. Då han var sjutton till tjugofem år gammal, var Napoleon förbudsvirare, han trodde inte på dryckenskap eller någonting. Han for till Frankrike. Han var inte fransman, han hade kommit från en ö, han for dit bort för att bli kvitt med Frankrike, för han tyckte inte om det, tyckte inte om Frankrike. Men han blev besegrad. Och han gick ut, och han besegrade Frankrike, och han tog de där fransmännen och besegrade världen. Och vid trettioåttio års ålder satte han sig ner och grät, för att det inte fanns någon fler att besegra, och dog som alkoholist. Omintetgjord, han kunde inte ens besegra sig själv. Förstår Ni?

Och så mötte han sitt Waterloo vid Waterloo, han mötte sitt slut vid Waterloo. Jag har varit där ute och sett de urgamla tecknen, relikerna osv. där ute, då vi var i landet. Vi tar nu den där segerherren, han började som en ung man och han valde fel sida att besegra, och han dog som en skamfläck.

²⁴⁹ Men det fanns en annan ung Man, som kom till världen en gång. Han dog vid trettio-tre, och Han besegrade allting, som kunde besegras. Då Han var på jorden, besegrade Han lidelser, stolthet, Han besegrade sjukdom, Han besegrade onda andar. Då Han dog, besegrade Han döden. Då Han uppstod, besegrade Han dödsriket. Han gick upp och besegrade allting, som var emot mänskligheten, rensade vinet. . . Guds vinpress och krossade den och besegrade döden, dödsriket, graven, sjukdomen, formaliteterna, allting annat, och övervann det alltsammans och uppstod på tredje dagen och besegrade alla atmosfärerna ovan och skar igenom den där dimman mellan Gud och människan och kopplade ihop Himmelen och jorden. Glory! Oj, oj! Huitt!

²⁵⁰ Där står Han, den mäktige Segraren, sedan Han rivit itu förlåten, där är Han. Har nycklarna till både döden och dödsriket hängande vid min sida, "Frukta inte!" La Sin högra hand (Sin kraft) på honom och reste upp honom med Sin högra hands kraft, sa: "Frukta inte, jag är Han som var, och Han som är och ska komma. Jag är den förste och den siste. Jag är Han som levde och dog och är levande igen för evigt. Amen!" Å!

Se! Se den mäktige segraren,
Se! Se honom klart framvisad!
Där står Han, den mäktige segraren,
Sedan Han rivit itu förlåten.

²⁵¹ Amen! Skar bort vartenda hinder från mänskliga varelser, så att de skulle kunna kopplas ihop liksom i Edens lustgård. Människan, nu. . . Jag tänkte kväva det, men jag ska säga det. Människan är allsmäktig. Man tror inte det, men det är hon. En människa, som är helt överlåten åt Gud är allsmäktig. Sa Han inte i Markus 11:22: "Vad Ni än säger och inte tvivlar på det i Era hjärtan, det ska ske. Ni kan få det Ni har sagt."?

²⁵² Vad händer, då två allsmäktiga möts? Då Gud och människan kommer tillsammans, två allsmäktiga, måste någonting skakas. Nå-. . . Vad man än säger med denna Guds allsmäktighets kraft, då man vet, att Han har lovat det, och Han sa det i Sitt Ord, skapar det en kraft, som går ut dit bort och får ting att ske, ting som inte finns, den gör dem som om de funnes, för två allsmäktiga har mötts. Där står Han! Å, är Han inte underbar!

²⁵³ Låt oss se efter, om vi har några fler fina saker! Den 18:e versen, nu den 19:e versen. Johannes, vad skedde, då han såg Hans ansiktsuttryck? Resultatet? Han föll vid Hans fötter, han kunde bara inte tåla mer, hans mänskliga liv försvann,

han kunde bara inte göra det. Han var segrare, Han hade redan segrat.

254 Nu ger Han en order, och sedan börjar vi, till slutet av kapitlet, den här 19:e versen:

Skriv de saker, som Du har sett, och de saker som är, och de saker som ska komma härefter!

255 Vi tog den 20:e versen:

Hemligheten med de sju stjärnorna, som du såg i högra handen, . . . är sju gyllene ljusstakar. De sju stjärnorna är de sju församlingarnas sju änglar, och de sju ljusstakarna, som du såg, är de sju församlingarna.

256 Å! Det är hisnande, min vän. Att se Honom stå där i den suveräna . . . Hans Gudomlighets suveränitet. Han är Domaren, Prästen, Kungen, Örnen, Lammet, Lejonet, Alfa, Omega, Fadern, Sonen, Den Helige Ande. Han som var, som är och ska komma. Trampar Guds raseris vinpress och tillfredsställde allting, tills Gud sa vid korset . . . Då han uppstod, sa Han: "Det är fullbordat!" Tillfredsställde Gud så, att Anden, som lämnade Honom, kom tillbaka på Påskmorgonen och lyfte upp Honom och lät Honom uppstå igen till vår rättfärdiggörelse.

257 Där tittade Johannes upp och såg Honom stå där med fötter av mässing, ögon liksom eldslågor, som överfor jorden fram och tillbaka. Daniel såg Honom sjuhundra år tidigare, i samma ställning, samma sort, samme man, som stod där, den Gamle av dagar, och en som liknade Människosonen, som förenade Sig med Honom, och all Dom överläts åt Honom, där Han står vid den Vita Tronens Dom.

258 Då vi ser de här sakerna, vilken sorts människor borde vi då vara, vänner? Gud välsigne Er, är min bön. Förstår Ni? Älskar Du Honom? Tror Du på Honom? Har Du förankrat Din själ i Honom?

259 Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick!

260 Bara stilla och mjukt, då vi ska sjunga stillsamt, *Jag har ankrat min själ i vilans hamn*, "Jag ska aldrig få höra de där skvalpande stora vattenfallen, som ska skicka bort min själ, utan Det kommer att tala ljuvlig frid till min själ." Stillsamt nu, förnadsfullt, allesammans.

Jag har ankrat min själ i en vilans hamn,
Jag ska inte mera segla på det vilda havet.
Stormen må svepa över det vilda stormiga
djupet,
I Jesus är jag säker för alltid.

Jag har ankrat min själ i en vilans hamn,
Jag ska inte mera segla på det vilda havet.
Stormen må svepa över det vilda stormiga
djupet,
I Jesus är jag säker för alltid.

Lys på mig, (Låt Härlighetens strålar, Herre)
 Herre, lys på mig,
 Låt Ljuset från fyren lysa på mig.
 Å, lys på mig, Herre, lys på mig, (Låt oss lyfta
 våra händer mot Honom!)
 Låt Ljuset från fyren lysa på mig!

Att vara lik Jesus, (Ja, Herre!) att vara lik Jesus,
 På jorden längtar jag att vara lik Honom.
 Genom livets hela resa från jorden till
 Härligheten,
 Ber jag bara att få vara lik Honom.

[Broder Branham börjar nynna kören. – Utg.]

. . . Å, underbare Frälsare,
 På jorden längtar jag att vara lik Honom.
 Genom livets hela resa från jorden till
 Härligheten,

²⁶¹ Skulle Du tycka om att ha Hans Liv levande i Dig och återspegla Hans Närvaro? Om Du skulle det, och inte har fått det än, skulle Du vilja stå för förbön? De som skulle vilja bli ihågkomna i bön. Gud välsigne Er!

Från Betlehems krubba. . . (Förbli bara stående nu, bli bara kvar vid. . .) . . . Kom det ut en främling, (Man blir en främling för världen.)

På jorden längtar jag att bli lik Honom.
 Genom livets hela resa från jorden till
 Härligheten,
 Ber jag bara att få vara lik Honom.

Att bara vara lik Jesus, att vara lik Je- . . . (Det är min längtan.)

På jorden längtar jag bara att vara lik Honom.
 Genom livets hela resa från jorden till
 Härligheten,
 Ber jag bara att få vara lik Honom.

[Broder Branham börjar nynna kören. – Utg.]

. . . svagt, ödmjukt och svagt.

²⁶² Himmelske Fader, det är många, som står på sina fötter, som vill ta emot Dig. De är trötta på detta omkringdrivande och att inte veta, vart de tar vägen, ute på livets tidvatten, och veta, att kanske innan gryningen kommer hjärtat att sluta slå, då är det stora vattenfallet, fallen, framför dem, en själ på drift. De har varit lika sig själva, de har varit lika världen, men de vill bli lika Dig nu, Herre. Ta emot dem i Ditt Rike, de är Dina, Fader, för Du känner deras hjärtan och deras hjärtans uppsåt. Och Du har skrivit det så, och sagt det med dina egna läppar: ”Den som hör mina Ord och vill tro på Honom, som sände mig, har Evigt Liv.”

Du sa också, Herre: ”Salig är den, som läser och den som hör den här Bokens profetias ord, för tiden är inne.” De inser, att tiden är inne. De kan inte driva längre, Herre. Kasta ut livlinan, dra in dem i Dig själv, Herre! Må de gå framåt från den här kvällen och återspegla Jesu Kristi Ljus! Jag överlämnar dem åt Dig, Fader, Gud, i Jesu Kristi Namn. Må de ödmjukt följa Herren i dopet här i församlingen, sätt Den Helige Ande i deras liv, så att de kan vara lika Jesus resten av sina dagar! Vi ber om det i Hans Namn.

Att bara vara lik Jesus, att vara lik . . .

²⁶³ En del av Er alla, som är kristna, som står eller sitter nära de där människorna, sträck Er fram och ta tag i deras hand och skaka hand med dem! Lägg Er hand på dem: ”Pris ske Gud för Din själ!” Våra altaren är alldeles fyllda här med barn osv., vi kan inte ta fram dem hit.

Genom livets resa från jorden till Härligheten
Ber jag bara att få vara lik Honom.

Lys på mig, å, lys på mig,
Låt Ljuset från fyren lysa på mig!
Å, lys på mig, Herre, lys på mig,
Låt Ljuset från fyren lysa på mig!

²⁶⁴ Känner Du Dig riktigt bra? Känner Du Dig inte bra? Är Du inte lycklig, för att Du är en kristen? Skaka hand med någon, som sitter nära Dig nu, medan vi ska sjunga en hymn: *Vi ska vandra i Ljuset*, det här vackra Ljuset, Ljuset att Herren Jesus Kristus är uppenbarad i kött!

Vi ska vandra i Ljuset, ett sådant vackert Ljus,
Kom dit, där barmhärtighetens dagdroppar
är klara!
Lyser runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Sjung den, allesammans!

Vi ska vandra i Ljuset, ett sådant vackert Ljus,
Kom dit, där barmhärtighetens dagdroppar
är klara!
Lyser runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Kom, alla Ljusets heliga och ropa ut det,
Jesus, världens Ljus!
Då ska Himmelens klockor ringa,
Å, Jesus, världens Ljus.

Räck upp Era händer nu!

Vi ska vandra i Ljuset, det vackra Ljuset,
Kom dit, där barmhärtighetens dagdroppar
är klara!

Lyser runt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Vi ska fortsätta att vandra i detta Ljus, det är
ett sådant vackert Ljus,
Det kommer där barmhärtighetens
dagdroppar lyser klara.

Lyser bara överallt omkring oss om dagen och
om natten,
Jesus, världens Ljus.

Vi ska vandra i detta Ljus (Evangeliets Ljus),
det vackra Ljuset,
Kommer där barmhärtighetens dagdroppar
är klara.

Lyser överallt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

²⁶⁵ Borta i begynnelsen, vid Pingsten, då Den Helige Ande föll över Församlingen. Budskapet kom vidare till Smyrna. Där stod Irenaeus, Guds store helige och talade i tungor, Guds kraft uppväckte döda, helade de sjuka. Han vandrade i Ljuset. Efter honom kom Columba, denne store, kraftfulle Guds helige. Många av de andra heliga, som bar Budskapet vidare, där de vandrade i Ljuset, Evangeliets Ljus, samma Ljus som lyste på Pingstdagen. Kristus stod mitt ibland Sitt folk, och de där sju gyllene ljusstakarna återspeglade Hans utstrålning liksom solen mitt i dess hetta.

²⁶⁶ Här är vi 1961:

Vi ska vandra i detta Ljus, det är ett så vackert
Ljus,
Det kommer där barmhärtighetens
dagdroppar är klara.
Å, lys överallt omkring oss om dagen och om
natten,
Å, Jesus, världens Ljus!

Låt oss stå upp!

Vi ska fortsätta vandra i detta Ljus, det är ett
så vackert Ljus,
Det kommer där barmhärtighetens
dagdroppar är klara.
Lys överallt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus!

Älskar Ni Honom?

Jag älskar Honom, jag älskar Honom,
För att (just därför) att Han älskade mig först,
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

²⁶⁷ För att aldrig återvända till det, som hör världen till. Jag är död för världen, och världen är död för mig. Jag vandrar bara i Kristus, ledd av Den Helige Ande. Jag älskar Honom, för att Han älskar mig och låter Sina välsignelser lysa över mig och ger mig gemenskapens högra hand in i Sitt Rike. Nu är vi Guds söner och döttrar, och det syns inte ännu, vad vi ska bli till slut. Men vi vet, att vi ska få en kropp lik Hans egen härliga kropp, för vi ska få se Honom såsom Han är.

Då ska vi vandra i Ljuset, ett vackert Ljus,
Som kommer där barmhärtighetens
daggdroppar är klara,
Lys överallt omkring oss om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus!

²⁶⁸ Älskar Ni Honom? Ni vet, eftersom budskapet är sårande och allting, tycker jag om att få höra människorna komma in i hymnerna och börja tillbe och sjunga i Anden. Det finns ingenting vackrare än god gammal sång. Det är riktigt. Jag älskar god gammaldags pingst-sång. Inte de där överutbildade rösterna, som håller ut tills de skriker och blir blå i ansiktet och inte vet, vad de sjunger. Jag tycker om någon, som kanske inte skulle kunna hålla en melodi i en korg, men ändå har han en Pingst-välsignelse, då han nu sjunger om det. Å, så – så härliga de där melodiösa sångerna om korset är! Oj, oj!

Vår avslutningssång nu!

Ta det namnet Jesus med Dig,
Sorgens och eländets barn!
Det ska ge Dig glädje och tröst,
Ta det med Dig vart Du än går!

Imorgon kväll klockan sju, precis klockan sju, börjar mötena.

Böjande knä för Jesu Namn,
Faller vi framstupa vid Hans fötter,
Kungars Kung ska vi kröna Honom i
Himmelen,
Då vår resa är till ända.

Låt oss alla sjunga nu!

Ta det namnet Jesus med Dig,
Sorgens och eländets barn!
Det ska ge Dig glädje och tröst,
Å, ta det med Dig vart Du än går!

Dyra Namn, å, så ljuvligt!
 Jordens hopp och Himlens fröjd.
 Dyra Namn, å, så ljuvligt! (Så ljuvligt!)
 Jordens hopp och Himlens fröjd.

²⁶⁹ Nu blev vi färdiga med det ikväll. . . . Frågade mig just nu: "Om det blir möte imorgon förmiddag?" Nej, inte imorgon, ta en god vila imorgon! Kanske imorgon kväll, om jag inte blir i stånd att ta det där budskapet, så ska jag ta det nästa dag. När som helst, om jag inte kan få med. . . Hela det budskapet, ska jag fortsätta med det nästa dag. Men vi har ställt in oss på det här, jag tror Ni redan är det på Församlingstidsåldrarna. Eller hur? All right.

Låt oss böja våra huvuden, medan vi stillsamt sjunger nu!

Böjande knä för Jesu Namn, (Varenda tunga
 ska bekänna det.)
 Faller vi framstupa vid Hans fötter,
 Kungars Kung ska vi kröna Honom i
 Himmelen,
 Då vår resa är till ända.
 Dyra Namn, å, så ljuvligt!
 Jordens hopp och Himlens fröjd.
 Dyra Namn, å, så ljuvligt! (Så ljuvligt!)
 Jordens hopp och Himlens fröjd.

PATMOS-SYNEN SWD60-1204E
(The Patmos Vision)

SERIEN JESU KRISTI UPPEBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag kväll den 4 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org